

GRIEGO INTERMEDIO II

HENRY CAMPOS VARGAS

A Jesucristo, Dios y hombre verdadero, Redentor de la humanidad.

PRESENTACIÓN

Esta obra es tributaria de los excelentes trabajos de Jaime Berenguer Amenós y Lourdes Rojas Álvarez, así como del diccionario de Juan Coderch Sancho, sin cuyos aportes esta obra no habría podido ver la luz en tan breve tiempo.

El lector apreciará un cambio en la presentación del material: mediante preguntas y respuestas. Se espera que de esta manera, el estudiante desarrolle soltura y familiaridad con el griego de forma rápida, gracias a que en este nivel ya posee gran cantidad de conocimientos.

Πρώτον Μάθημα

Primera Lección

Περὶ τῶν δευτέρων χρόνων

Los tiempos segundos

Πρώτος διάλογος

Primer diálogo

Αἱ Θερμοπύλαι

Las Termópilas

Λεωνίδας· Ἡ αὔριον ἡμέρα ἀγωνιούμεθα ἐν ταῖς Θερμοπύλαις.

Mañana lucharemos en las Termópilas.

Διηνέκης· Ναί, ἡ Περσικὴ στρατιὰ πειρήσει αὐτὰς πεῖρην.

Sí, el ejército persa intentará atravesarlas.

Λεωνίδας· Ἀνδρείως μαχοῦμεθα.

Combatiremos con valor.

Διηνέκης· Ἡ νίκη ἡμῶν ἔσται.

Y el triunfo será nuestro.

Τί εἰσιν οἱ δεῦτεροι χρόνοι;

¿Qué son los tiempos segundos?

Οἱ δεῦτεροι χρόνοι εἰσὶν εἰδικαὶ μορφαὶ μέλλοντος, ἀορίστου, παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου χρόνου.

Los tiempos segundos son formas específicas de futuro, aoristo, perfecto y pluscuamperfecto.

Τί ὄνομά ἐστιν ἑτέρας μορφαῖς μέλλοντος, ἀορίστου, παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου χρόνου;

¿Qué nombre tienen las otras formas de presente, aoristo, perfecto y futuro?

Πρῶτοι χρόνοι.

Tiempos primeros.

Τί ἕτερον ὄνομά ἐστι δευτέροις χρόνοις;

¿Qué otro nombre tienen los tiempos segundos?

Δυνατοὶ χρόνοι.

Tiempos fuertes.

Ἄρ' οὐ πάντα ῥήματα ἔχει δευτέρους χρόνους;

¿Acaso no todos los verbos tienen tiempos segundos?

Οὐ.

No.

Τίνα ῥήματα ἔχει δευτέρους χρόνους;

¿Cuáles verbos tienen tiempos segundos?

Τινὰ ἄφωνα καὶ ὑγρά ῥήματα.

Algunos verbos mudos y líquidos.

Ἄρα ῥῆμα ἔχει χρῆσθαι δυοῖν ῥηματικαῖς μορφαῖς μέλλοντος, ἀορίστου, παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου χρόνου;

¿Acaso un verbo puede usar las dos formas verbales del presente, el aoristo, el perfecto y el pluscuamperfecto?

Ναί, τινὰ ῥήματα ἔχει χρῆσθαι πρώτοις καὶ δευτέροις χρόνοις, ἀλλὰ οἱ δεύτεροι χρόνοι εἰωθότως ἀντικαθιστᾷσι τοὺς πρώτους χρόνους.

Sí, algunos verbos pueden usar los tiempos primeros y los segundos, pero los tiempos segundos generalmente reemplazan a los tiempos primeros.

Ἄρα οἱ δεύτεροι χρόνοι ἔχουσιν χαρακτηριστικὸν χρονικόν;

¿Acaso los tiempos segundos tienen característica temporal?

Οὐκ, ὁ μέλλων καὶ ὁ ἀόριστος τῶν ἐνεργητικῆς καὶ μεσότητος οὐκ ἔχουσι -σ-, ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος τῆς ἐνεργητικῆς οὐκ ἔχουσι -κ-, καὶ ὁ ἀόριστος καὶ ὁ μέλλων τῆς παθητικῆς οὐκ ἔχουσι -θ-.

No, el futuro y el aoristo de las voces activa y media no tienen -σ-; el perfecto y el pluscuamperfecto de la voz activa no tienen -κ-; y el aoristo y el futuro de la voz pasiva no tienen -θ-.

Περὶ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου μέλλοντος

El futuro segundo activo y medio

Δεύτερος διάλογος

Segundo diálogo

Τὸ μάθημα

El estudio

Γοργίας: Μανθάνε.

Estudia.

Μαθητής: Τί;

¿Por qué?

Γοργίας: Ὅτι τὸ μάθημα πλουτιεῖ τὸν σὸν νοῦν καὶ τὴν σὴν ψυχὴν.

Porque el estudio enriquecerá tu mente y tu espíritu.

Τίνες εἰσὶν αἱ τελευταὶ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου μέλλοντος;

¿Cuáles son las terminaciones del futuro segundo activo y medio?

Αἱ τελευταὶ εἰσὶν· -ῶ τῷ δευτέρῳ ἐνεργητικῷ μέλλοντι, καὶ -οῦμαι τῷ δευτέρῳ μέσῳ μέλλοντι.

Las terminaciones son: -ῶ para el futuro segundo activo, y -οῦμαι para el futuro segundo medio.

Ἵως ὁ ἐνεστὸς τοῦ καθαροῦ συστέλλοντος ῥήματος ποιῶ/ποιέω;

¿Cómo el presente del verbo puro contracto ποιῶ/ποιέω?

Ναί.

Σί.

Τί;

¿Por qué?

Πρὸ τῶν συστολῶν -έσω > ᾧ καὶ -έσομαι > -οῦμαι.

Por las contracciones -έσω > ᾧ y -έσομαι > -οῦμαι.

Δόκευε·

Observe:

κρίνω

juzgar

ἐνεργητικὸς μέλλων	μέσος μέλλων
κρινῶ	κρινοῦμαι
κρινεῖς	κρινεῖ
κρινεῖ	κρινεῖται
κρινοῦμεν	κρινούμεθα
κρινεῖτε	κρινεῖσθε
κρινούσι(ν)	κρινοῦνται

νομίζω

creer

ἐνεργητικὸς μέλλων	μέσος μέλλων
νομιῶ	νομιῶμαι
νομιεῖς	νομιεῖ
νομιεῖ	νομιεῖται
νομιοῦμεν	νομιούμεθα
νομιεῖτε	νομιεῖσθε
νομιοῦσι(ν)	νομιοῦνται

Τίνα ῥήματα ἔχει τήνδε συζυγίαν;

¿Cuáles verbos tienen esta conjugación?

Τὰ ῥήματα λήγοντα εἰς -λω, -μω, -νω, -ρω καὶ -ίζω πλείοντος δυοῖν συλλαβῶν.

Los verbos terminados en -λω, -μω, -νω, -ρω e -ίζω de más de dos sílabas.

Τί μέλλων εἰς -ιῶ, οὐκ -ίσω;

¿Por qué un futuro en -ιῶ, no en -ίσω?

Ἦδε ἐστὶ Ἄττικὸς μέλλων, ἀλλὰ ἔστι Δωρικὸς μέλλων σὺν -σ- καὶ συστέλλων εἰς -σοῦμαι, οὐ -σομαι, οἷον πλέω, πλευσοῦμαι.

Este es el futuro ático, pero existe un futuro dórico con -σ- y contracción en -σοῦμαι, no -σομαι, por ejemplo, πλέω (navegar), πλευσοῦμαι.

Ἴρα ἐστὶν ἕτερος δεύτερος μέλλων;

¿Acaso hay otro futuro segundo?

Ναί.

Σί.

Τίς;

¿Cuál?

Ὁ δεύτερος ἐνεργητικὸς μέλλων εἰς -ῶ, οὐ πρὸ -έσω > ῶ, ἀλλὰ πρὸ -άσω > ῶ.

El futuro activo segundo en -ῶ, no por -έσω > ῶ, sino por -άσω > ῶ.

Πῶς ἐγκλίνεται τάδε ῥήματα;

¿Cómo se conjugan estos verbos?

Τάδε ῥήματα ἐγκλίνεται ὡς ὁ ἐνεστὸς τοῦ καθαροῦ συστέλλοντος ῥήματος τιμῶ/τιμάω.

Estos verbos se conjugan como el verbo puro contracto τιμῶ/τιμάω:

ἐλαύνω (θέμα ἐλα-).

empujar (tema ἐλα-):

ἐνεργητικὸς μέλλων	μέσος μέλλων
ἐλῶ	ἐλάσομαι
ἐλῶς	ἐλάσει/ἐλάση
ἐλῶ	ἐλάσεται
ἐλῶμεν	ἐλασόμεθα
ἐλῶτε	ἐλάσεσθε
ἐλῶσι(ν)	ἐλάσονται

Περὶ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου ἀορίστου

El aoristo segundo activo y medio

Τρίτος διάλογος

Tercer diálogo

Ἑλληνίζω

Hablo en griego

Ἦρα· Πότε ἔμαθε τῆς Ἑλληνα γλώττην;

¿Cuándo aprendiste la lengua griega?

Ἐρχθούς· Ὀντος παιδός, ἐδίδαξα αὐτήν ἐν ταῖς Ἀθηναῖς.

Siendo niño, lo estudié en Atenas.

Ἦρα· Εὖ αὐτήν ἔμαθε, ὅτι εὖ ἐλληνίζεις.

Los aprendiste bien, puesto que hablas bien en griego.

Πῶς ἐγκλίνεται ὁ δεύτερος ἐνεργητικὸς καὶ μέσος ἀόριστος;

¿Cómo se conjuga el aoristo segundo activo y medio?

Ἐν ὀριστικῇ, ὁ ἐνεργητικὸς καὶ μέσος ἀόριστος ἔχει αὐξήν, καθαρὸν ῥηματικὸν θέμα καὶ ἰδίας τελευτάς.

En indicativo, el aoristo activo y medio tiene aumento, el tema verbal puro y las terminaciones personales.

Τίνες εἰσὶν αἱ ἴδιαι τελευταὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου ἀορίστου;

¿Cuáles son las terminaciones personales del aoristo activo y medio?

Τῷ ἐνεργητικῷ ἀορίστῳ· -ον, -ες, -ε, -ομεν, -ετε, -ον, τῷ μέσῳ ἀορίστῳ· -όμην, -ου, -ετο, -όμεθα, -εσθε, οντο.

Para el aoristo activo· -ον, -ες, -ε, -ομεν, -ετε, -ον; para el aoristo medio: -όμην, -ου, -ετο, -όμεθα, -εσθε, οντο.

Πῶς ἐγκλίνεται ὁ δεύτερος ἐνεργητικὸς καὶ μέσος ἀόριστος ἐν ἄλλαις ἐγκλίσεσιν;

¿Cómo se conjuga el aoristo activo y medio en los otros modos?

Ἀπὸ τοῦ καθαροῦ ῥηματικοῦ θέματος καὶ τῶν ἰδίων τελευτῶν τοῦ ῥήματος λύω ἐνεστώτος τῶ ἀντιστοίχοις ἐγκλίσειν.

Mediante el tema verbal puro y las terminaciones personales del presente del verbo λύω para los correspondientes modos.

λείπω [λίπ-] (dejar)

ἐνεργητικὴ διάθεσις

voz activa

πρόσωπον		ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνικῶς	πρῶτον	ἔλιπον		λίπω	λίποιμι	λιπεῖν	λιπών, λιπόντος; λιπούσα, λιπούσης; λιπόν, λιπόντος.
	δεύτερον	ἔλιπες	λίπε	λίπης	λίποις		
	τρίτον	ἔλιπε(ν)	λιπέτω	λίπη	λίποι		
πληθυντικῶς	πρῶτον	ἐλίπομεν		λίπομεν	λίποιμεν		
	δεύτερον	ἐλίπετε	λίπετε	λίπητε	λίποιτε		

	τρίτον	ἔλιπον	λιπόντων	λίπωσι(ν)	λίποιεν		
--	--------	--------	----------	-----------	---------	--	--

λείπω [λίπ-] (dejar)

μεσότης διάθεσις

voz media

πρόσωπον		ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνικῶς	πρῶτον	ἐλιπόμην		λίπωμαι	λιποίμην	λιπέσθαι	λιπόμενος, λιπομένου; λιπομένη, λιπομένης; λιπόμενον, λιπομένου.
	δεύτερον	ἔλιπου	λιποῦ	λίπη	λίποιο		
	τρίτον	ἔλιπετο	λιπέσθω	λίπηται	λίποιτο		

πληθυντικῶς	πρῶτον	ἐλιπόμεθα		λιπόμεθα	λιποίμεθα		
	δεύτερον	ἐλίπεσθε	λίπεσθε	λίπησθε	λίποισθε		
	τρίτον	ἐλίποντο	λίπέσθων	λίπωνται	λίποιντο		

Τί δὲ λειπ- > λιπ-;

¿Por qué λειπ- > λιπ-?

Πρὸ τοῦ φωνήεντος ἀμείβου, ὅτι ἐνίοτε ἐστὶ φωνήεν ἀμείβων ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ καὶ τῷ δευτέρῳ παρακειμένου ὃ μεταβάλλει τὸ ἐνεστώτος θέμα, οἷον·

λείπω, ἔλιπον, λέλειπα;

τρέφω, ἔτραφον, ἐθρέφθην/ἐτρέφην, τέτροφα,

σῆπω, ἐσάπην, σέσηπα, ἀλλὰ ἔσηπα.

Por alternancia vocálica, pues a veces hay alternancia vocálica en el aoristo segundo y el perfecto segundo que cambia el tema de presente, por ejemplo:

λείπω (dejar), ἔλιπον, λέλειπα;

τρέφω (alimentar), ἔτραφον, ἐθρέφθην/ἐτρέφην (aoristo pasivo), τέτροφα (perfecto);

σῆπω (podrír), ἐσάπην (aoristo pasivo), σέσηπα (perfecto), pero ἔσηπα (aoristo activo).

Τί δὲ τόνος;

¿Qué pasa con el acento?

Ὁ ἐνεργητικὸς ἀπαρέμφατος καὶ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχή, καὶ τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον μέσης προστακτικῆς τοῦ ἀορίστου ἀεὶ ἔχουσι τὸν τόνον ἐν τῇ τελευταίῃ συλλαβῇ· λιπεῖν, λιπών, λιποῦ.

El infinitivo activo y el participio activo, junto con la segunda persona singular del aoristo de la voz media tienen el acento siempre en la última sílaba: λιπεῖν λιπών, λιποῦ.

Περὶ τοῦ δευτέρων ἐνεργητικῶν παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου

El perfecto y el pluscuamperfecto segundos activos

Τέταρτος διάλογος

Cuarto diálogo

Στέφανος

Una corona

Δημοσθένης· Πάντα πέπραγα ταῖς Ἀθηναῖς.

He hecho muchas cosas para Atenas.

Κτησιφῶν· Ναί, τείχη, ὁδοὺς, νεῶ...

Sí, muros, caminos, templos...

Δημοσθένης· Ὁ δῆμος πέποιθε μοί.

El pueblo ha confiado en mí.

Κτησιφῶν· Ναί, σὺ ἄξιος εἶ στεφάνου.

Sí, tú mereces una corona.

Ἴσως δεῦτεροι ἐνεργητικοὶ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἔχουσι χρονικὸν χαρακτηριστικόν;

¿Acaso el perfecto y el pluscuamperfecto segundos activos tienen característica temporal?

Οὐκ.

No.

Ἴσως δεῦτεροι ἐνεργητικοὶ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἔχουσιν ἰδίας ἐτεροίας τελευτάς;

¿Acaso el perfecto y el pluscuamperfecto segundos activos tienen distintas terminaciones temporales?

Οὐκ, οὔτε.

No, tampoco.

Τίνες εἰσὶν αἱ ἴδιαι τελευταὶ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ παρακειμένου;

¿Cuáles son las terminaciones personales del perfecto segundo activo?

ἐνικῶς	πρῶτον	-α
	δεύτερον	-ας
	τρίτον	-ε(ν)

πληθυντικῶς	πρῶτον	-αμεν
	δεύτερον	-ατε
	τρίτον	-ασι(ν)

Τίνες εἰσὶν αἱ ἴδιαι τελευταὶ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ ὑπερσυντελείκου;

¿Cuáles son las terminaciones personales del pluscuamperfecto segundo activo?

ἐνικῶς	πρῶτον	-ειν/-η
	δεύτερον	-εις/-ης
	τρίτον	-ει
πληθυντικῶς	πρῶτον	-ειμεν
	δεύτερον	-ειτε
	τρίτον	-εσαν/ -εισαν

Τίσι ρήμασι θέμασι χρῶνται οἱ δεῦτεροι ἐνεργητικοὶ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος;

¿Cuál tema verbal usan el perfecto y el pluscuamperfecto segundos activos?

Τὸ ρηματικὸν καθαρὸν θέμα, δόκευε· πράττω [θέμα πραγ-], πέπραχα, πέπραγα; ἐπεπράχη/ἐπεπράχην, ἐπεπράχη/ἐπεπράχην.

El tema verbal puro, observe· πράττω [tema πραγ-], 1º πέπραχα, 2º πέπραγα; 1º ἐπεπράχη/ἐπεπράχην, 2º ἐπεπράχη/ἐπεπράχην.

ἐνικῶς	πρῶτον	ἐπεπράχην /ἐπεπράχη
	δεύτερον	ἐπεπράχεις /ἐπεπράχης
	τρίτον	ἐπεπράχει
πληθυντικῶς	πρῶτον	ἐπεπράγεμεν
	δεύτερον	ἐπεπράγετε
	τρίτον	ἐπεπράγεσαν /ἐπεπράγειςαν

πράττω [θέμα πραγ-] (hacer),

ἐνεργητική διάθεσις

voz activa

πρόσωπον		ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνικῶς	πρῶτον	πέπραγα		πεπράγω	πεπράγοιμι	πεπραγέμαι	πεπραγῶς, πεπραγότης; πεπραγυῖα, πεπραγυίας; πεπραγός, πεπραγότης.
	δεύτερον	πέπραγας	πεπραγὸς ἴσθι	πεπράγῃς	πεπράγοις		
	τρίτον	πέπραγε(ν)	πεπραγὸς ἔστω	πεπράγῃ	πεπράγοι		
πληθυντικῶς	πρῶτον	πεπράγαμεν		πεπράγομεν	πεπράγοιμεν		
	δεύτερον	πεπράγατε	πεπραγότες ἔστε	πεπράγητε	πεπράγοιτε		

	τρίτον	πεπράγασι(ν)	πεπραγότες ὄντων	πεπράγωσι(ν)	πεπράγοιεν		
--	--------	--------------	---------------------	--------------	------------	--	--

Τίς ἐστι τοῦ δευτέρου παρακειμένου διάνοια;

¿Cuál es el sentido del perfecto segundo?

Ἐν τοῖς ῥήμασιν ἔχουσι πρῶτον καὶ δεύτερον παρακείμενον, ὁ πρῶτος παρακείμενος ἔχει ἐνεργητικὴν διάνοιαν καὶ δεύτερος παρακείμενος ἔχει ἀδιάβατον διάνοιαν, εἰωθότως ἐν ἐνεστώτιν, οἷον· πέπραχα / πέπραγα.

En los verbos que tienen perfecto primero y segundo, el perfecto primero tiene un sentido activo y el perfecto segundo tiene un sentido intransitivo, generalmente en presente, por ejemplo: 1º πέπραχα (he hecho), 2º πέπραγα (me encuentro).

Περὶ τοῦ δευτέρων παθητικῶν μέλλοντος καὶ ἀορίστου

El futuro y el aoristo segundos pasivos

Πέμπτος διάλογος

Quinto diálogo

Ἡ τήμερον ἡμέρα

El día de hoy

Θουκυδίδης: Ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἱστορία γραφήσεται ὑπό μου.

La historia de Atenas será escrita por mí.

Γοργίας: Πότε ὑπάρξεις;

¿Cuándo empezarás?

Θουκυδίδης: Ἡ τήμερον ἡμέρα.

El día de hoy.

ἼΑρα δεύτεροι παθητικοὶ μέλλον καὶ ἀόριστος ἔχουσι χρονικὸν χαρακτηριστικόν;

¿Acaso el futuro y el aoristo segundos pasivos tienen característica temporal?

Οὐκ.

No.

ἼΑρα δεύτεροι παθητικοὶ μέλλον καὶ ἀόριστος ἔχουσιν ἰδίας ἐτεροίας τελευτάς;

¿Acaso el futuro y el aoristo segundos pasivos tienen distintas terminaciones temporales?

Οὐκ, οὔτε.

No, tampoco.

Ἄρα δεύτεροι παθητικοὶ μέλλον καὶ ἀόριστος ἔχουσι χρονικὸν χαρακτηριστικόν;

¿Acaso el futuro y el aoristo segundos pasivos tienen característica temporal?

Οὐκ.

No.

Ἄρα δεύτεροι παθητικοὶ μέλλον καὶ ἀόριστος ἔχουσιν ἰδίας ἑτεροίας τελευτάς;

¿Acaso el futuro y el aoristo segundos pasivos tienen distintas terminaciones temporales?

Οὐκ, οὔτε.

No, tampoco.

ἐνικῶς	πρῶτον	-ήσομαι
	δεύτερον	-ήσει/-ήση
	τρίτον	-ήσεται
πληθυντικῶς	πρῶτον	-ησόμεθα
	δεύτερον	-ησεσθε

	τρίτον	-ήσονται
--	--------	----------

Τίνες εἰσὶν αἱ ἴδιαι τελευταὶ τοῦ δευτέρου παθητικοῦ ἀορίστου;

¿Cuáles son las terminaciones personales del aoristo segundo pasivo?

ἐνικῶς	πρῶτον	-ην
	δεύτερον	-ης
	τρίτον	-η
πληθυντικῶς	πρῶτον	-ημεν
	δεύτερον	-ητε
	τρίτον	-ησαν

Τίνι ῥηματι θέματι χρῶνται δεῦτεροι παθητικοὶ μέλλων καὶ ἀόριστος;

¿Cuál tema verbal usan el futuro y el aoristo segundos pasivos?

Τὸ ῥηματικὸν καθαρὸν θέμα, δόκευε· τρίβω [θέμα τριβ-] τριφθήσομαι, τριβήσομαι; ἐτρίφθην, ἐτρίβην.

El tema verbal puro, observe· τρίβω [tema τριβ-] 1º τριφθήσομαι, 2º. τριβήσομαι; 1º ἐτρίφθην, 2º ἐτρίβην.

τριβω [θέμα τριβ-] (frotar)

δεύτερος παθητικός μέλλων

futuro segundo pasivo

		ὀριστική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνικῶς	πρῶτον	τριβήσομαι	τριβησοίμη ν	τριβήσεσθαι	τριβησόμενος, τριβησομένου; τριβησομένη, τριβησομένης; τριβησόμενον, τριβησομένου.
	δεύτερον	τριβήσει /τριβήση	τριβήσοιο		
	τρίτον	τριβήσεται	τριβήσοιτο		
πληθυντικῶς	πρῶτον	τριβησόμεθα α	τριβησοίμεθα		
	δεύτερον	τριβήσεσθε	τριβήσοισθε ε		
	τρίτον	τριβήσονται	τριβήσοιντο		

τρίβω [θέμα τριβ-] (frotar)

δεύτερος παθητικός άοριστος

aoristo segundo pasivo

πρόσωπον		όριστική	προστακτική	ύποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ένικῶς	πρῶτον	ἐτρίβην		τριβῶ	τριβεῖην	τριβῆναι	τριβεῖς, τριβέντος; τριβεῖσα, τριβεΐσης; τριβέν, τριβέντος.
	δεύτερον	ἐτρίβης	τρίβητι	τριβῆς	τριβεῖης		
	τρίτον	ἐτρίβη	τριβήτω	τριβῆ	τριβεῖη		
πληθυντικῶς	πρῶτον	ἐτρίβημεν		τριβῶμεν	τριβεῖμεν		
	δεύτερον	ἐτρίβητε	τρίβητε	τριβῆτε	τριβεῖτε		
	τρίτον	ἐτρίβησαν	τριβέντων	τριβῶσι(ν)	τριβεῖεν		

Ἴσρα πάντα ῥήματα ἔχει πρῶτον καὶ δεύτερον παθητικοὺς μέλλων καὶ άοριστον;

¿Acaso todos los verbos tienen futuro y aoristo primero y segundo pasivos?

Οὐ.

No.

Τί;

¿Por qué?

Ὅτι τινὰ ῥήματα μόνον ἔχει δεύτερον παθητικὸν μέλλον καὶ ἀόριστον, οἷον·

βάπτω, βαφήσομαι, ἐβάφην;

γράφω, γραφήσομαι, ἔγραψα;

κόπτω, κοπήσομαι, ἐκόπη.

Porque algunos verbos solo tienen futuro y aoristo segundo pasivos, por ejemplo:

βάπτω (sumergir), βαφήσομαι, ἐβάφην;

γράφω (escribir), γραφήσομαι, ἔγραψα;

κόπτω (cortar), κοπήσομαι, ἐκόπη.

Δεύτερον Μάθημα

Segunda Lección

Περὶ τῶν ἀθεμάτων ῥημάτων ἢ τῶν ῥημάτων εἰς -μι

Los verbos atemáticos o verbos en -μι

Πρῶτος διάλογος

Primer diálogo

Ἀκύρωσις

Una cancelación

Ζεὺς· Τίθει τὰς ἔδρας εἰς τὴν καλιάν.

Pon las sillas en la habitación.

Ἐμῆς· Τί;

¿Por qué?

Ζεὺς· Ἐορτή οὐκ ἔσται.

No habrá fiesta.

Ἐμῆς· Ἴρα διαγράφεται;

¿Acaso se canceló?

Ζεὺς· Ναί, διαγράφεται.

Sí, se canceló.

Τί ἐστι τὰ ἀθέματα ῥήματα;

¿Qué son los verbos atemáticos?

Τὰ ἀθέματα ῥήματά ἐστι δεύτερον γένος τῶν Ἑλλήνων ῥημάτων.

Los verbos atemáticos son el segundo tipo de verbos griegos.

Τί ὀνομάζεται ἀθέματα ῥήματα;

¿Por qué se llaman verbos atemáticos?

Ὅτι αὐτὰ ἰθέως προσφέρει τὰς ἰδίας καταλήξεις τῷ θέματι ἄνευ τῶ ἐνοποιῶ ἢ θεματικῶ φωνήεντι.

Porque agregan directamente las terminaciones personales al tema sin vocal unitiva o temática.

Τίνες διαφοραὶ εἰσιν;

¿Cuáles son las diferencias?

Ὁ ἐνετώσ καὶ ὁ παρατατικὸς τῆς ἐνεργητικῆς, παθητικῆς καὶ μεσότητος, καὶ δεύτερος ἐνεργητικὸς καὶ μέσος ἀόριστός εἰσιν διαφοραὶ.

El presente y el imperfecto de las voces activa, pasiva y media; y el aoristo segundo activo y medio son diferentes.

Τίνες εἰσὶν αἱ τελευταί;

¿Cuáles son las terminaciones?

Τίνες εἰσὶν αἱ τελευταί;

α) Ἐν τῆς ὀριστικῆς ἐνεστώτι, ἐνικῶς, -μι, -ς, -σι καὶ -ασι τῶ τρίτῳ πληθυντικῶς προσώπῳ,

β) -σαν τῶ τρίτῳ πληθυντικῶς προσώπῳ ἐν τοῖς δευτέροις χρόνοις,

γ) -θι τοῖς τίσι προστακτικοῖς,

δ) -ναι ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ.

¿Cuáles son las terminaciones?

α) en el presente de indicativo, en singular, -μι, -ς, -σι y -ασι para la tercera persona plural,

β) -σαν para la tercera persona plural en los tiempos secundarios,

γ) -θι para algunos imperativos,

δ) -ναι en el infinitivo.

Τί δὲ -ς τῶν -σαι καὶ -σο;

¿Qué ocurre con la -ς de -σαι y -σο?

Μεταξὺ δυοῖν φωνέντων εἰωθότως ὑπεξέρχεται, ὡς τίθεσαι, ἐτίθεσο.

En medio de dos vocales, generalmente no desaparece, como τίθεσαι (eres puesto), ἐτίθεσο (eras puesto).

Πόσα τινὰ εἶδη τῶν ῥημάτων εἰς -μι ἐστίν;

¿Cuántos tipos de verbos en -μι hay?

Τρία.

Tres.

Τίνα;

¿Cuáles?

α) τὰ τοῦ πρώτου εἴδους ῥήματα ἢ ῥήματα σὺν διπλασιασμῷ ἐν -ι, ὡς τίθημι,

β) τὰ τοῦ δευτέρου εἴδους ῥήματα ἢ ῥήματα εἰς -νυμι (-ννυμι μετὰ φωνῆεν), ὡς δείκνυμι, καὶ

γ) τὰ τοῦ τρίτου εἴδους ῥήματα ἢ ῥήματα ἄνευ διπλασιασμοῦ οὐδὲ προσθέτου, ὡς φημί.

α) los verbos de la primera clase o verbos con reduplicación en -ι, como τίθημι (poner),

β) los verbos de la segunda clase o verbos en -νυμι (-ννυμι después de vocal), como δείκνυμι (mostrar), y

γ) los verbos de la tercera clase o verbos sin reduplicación ni sufijo, como φημί (decir).

Περὶ τῶν τοῦ πρώτου εἴδους ῥημάτων· τῶν ῥημάτων εἰς -μι σὺν διπλασιασμῷ

Los verbos de la primera clase:

verbos en -μι con reduplicación

Δεύτερος διάλογος

Segundo diálogo

Εἰρήνη

Paz

(basado en *Ilíada* V, 214-215)

Δεμόνικος· Ἴρα καταινήσεις τὸν πόλεμον;

¿Acaso apoyarás la guerra?

Δεμοκράτης· Οὐκ, ὡς Πάνδορος ἔλεξεν Αἰνεΐα·

αὐτίκ' ἐπειδὴ ἀπ' ἐμοῦ κάρα τέμοι ἀλλότριος φῶς

εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην.

No, como dijo Pandoro a Eneas:

“que, al punto, de inmediato me corte la cabeza un extraño

Si no pongo estos arcos en el brillante fuego”.

Τινές χρόνοι τῶν ῥημάτων εἰς -μι ἔχουσι διπλασιασμούς;

¿Cuáles tiempos de los verbos en -μι tienen reduplicación?

Ὁ ἐνεστώς καὶ παρατατικός.

El presente y el imperfecto.

Τί χαρακτηριστικὸν ἔχει τὸ ῥηματικὸν θέμα;

¿Qué característica tiene su tema verbal?

Τὸ ῥηματικὸν θέμα λήγει εἰς φωνῆεν.

El tema verbal termina en vocal.

Πῶς διατίθεται τὰ ῥήματα εἰς -μι;

¿Cómo se clasifican los verbos en -μι?

Τὰ ῥήματα εἰς -μι διατίθεται κατὰ τὸν τελευταῖον φωνῆεν τοῦ ῥηματικοῦ θέματος.

Los verbos en -μι se clasifican según la vocal final del tema verbal.

Πόσοι τινές τύποι τῶν ῥημάτων εἰς -μι σὺν διπλασιασμῷ εἰσιν;

¿Cuántos tipos de verbos en -μι con reduplicación hay?

Τρεῖς.

Tres.

Τίνες;

¿Cuáles?

α) ῥήματα τοῦ θέματος εἰς φωνῆεν -ε· τύπος τί-θη-μι, θέμα θε- (θέσις),

β) ῥήματα τοῦ θέματος εἰς φωνῆεν -α· τύπος ἵ-στη-μι, θέμα στα- (στάσις), καὶ

γ) ῥήματα τοῦ θέματος εἰς φωνῆεν -ο· τύπος δί-δω-μι, θέμα δο- (δόσις).

α) verbos de tema en vocal -ε: tipo τί-θη-μι (poner), tema θε- (θέσις/posición),

β) verbos de tema en vocal -α: tipo ἵ-στη-μι (colocar), tema στα- (στάσις/colocación), y

γ) verbos de tema en vocal -ο: tipo δί-δω-μι (dar), tema δο- (δόσις/don).

Τί δὲ -η - καὶ -ω- (-θε->-θη-, -στα->-στη-, -δο->-δω-);

¿Por qué -η - y -ω- (-θε->-θη-, -στα->-στη-, -δο->-δω-)?

Τὸ φωνῆεν τοῦ ῥηματικὸν θέματος ἐκτείνεται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ τῷ παρατατικῷ ἐνικῶς τῆς ὀριστικῆς τῆς ἐνεργητικῆς, ἐν τῷ μέλλοντι ἐνεργητικῷ καὶ μεσότητι, καὶ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ καὶ τῷ ἐνεργητικῷ ὑπερσυντελίῳ.

La vocal del tema verbal se alarga en el presente y el imperfecto singular de indicativo de la voz activa, en el futuro activo y medio, y en el perfecto activo y el pluscuamperfecto activo.

Περὶ τῶν ῥημάτων τοῦ θέματος εἰς -ε (τίθημι)

Los verbos de tema en -ε (τίθημι)

Δόκευε τὸν διπλασιασμὸν καὶ τὴν ἔκτασιν·

τί-θη-μι

Observe la reduplicación y el alargamiento:

τί-θη-μι

Τί τι- οὐ θι-;

¿Por qué τι- no θι-?

Ὅτι δύο συνεχεῖς σύλλαβαι οὐκ ἔχουσιν ἄρχειν εἰς δασεῖ.

Porque dos sílabas seguidas no pueden iniciar con aspirada.

Τί θέμα ἐστίν;

¿Cuál es el tema?

Τὸ θέμα ἐστὶ θε- ὡς θέσις.

El tema es στα- ὡς θέσις (posición).

τίθημι [θε-] (poner)

ἐνεργητικὴ διάθεσις

voz activa

	ὀριστικὴ	προστακτικὴ	ὑποτακτικὴ	εὐτικὴ	ἀπαρέμφατος	μετοχὴ
ἐνεστώς	τίθημι τίθης τίθησι(ν) τίθεμεν τίθετε τιθέασι(ν)	τίθει τιθέτω τίθετε τιθέντων	τιθῶ τιθῆς τιθῆ τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσι(ν)	τιθείην τιθείης τιθείη τιθεῖμεν τιθεῖτε τιθεῖεν	τιθέναι	τιθείς, τιθέντος; τιθεῖσα, τιθείσης; τιθέν, τιθέντος.
παρατατικός	ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν					
μέλλον	θήσω			θήσοιμι	θήσειν	θήσων,

	θήσεις θήσει θήσομεν θήσετε θήσουσι(ν)			θήσοις θήσοι θήσοιμεν θήσοιτε θήσοιεν		θήσοντος; θήσουσα, θησούσης; θησον, θήσοντος.
ἀόριστος	ἔθηκα* ἔθηκας* ἔθηκε(ν)* ἔθεμε ἔθετε ἔθεσαν	θεός θέτω θέτε θέντων	θῶ θης θη θῶμεν θητε θῶσι(ν)	θείην θείης θείη θειῖμεν θειῖτε θειῖεν	θεῖναι	θεῖς, θέντος; θεῖσα, θείσης; θέν, θέντος.
παρακείμενος	τέθηκα τέθηκας τέθηκε(ν) τεθήκαμεν τεθήκατε τεθήκασι(ν)	τεθηκῶς ἴσθι τεθηκῶς ἔστω τεθηκότες ἔστε τεθηκότες ἔστων/ἔστωσαν	τεθήκω τεθήκης τεθήκη τεθήκωμεν τεθήκητε τεθήκωσι(ν)	τεθήκοιμι τεθήκοις τεθήκοι τεθήκοιμεν τεθήκοιτε τεθήκοιεν	τεθηκέναι	τεθηκῶς, τεθηκότης; τεθηκυῖα, τεθηκυίας; τεθηκός, τεθηκότης.

<p>ὑπερσυντέλικος</p>	<p>ἐτεθήκειν/ἐτεθήκη ἐτεθήκεις/ἐτεθήκης ἐτεθήκει ἐτεθήκειμεν ἐτεθήκειτε ἐτεθήκεσαν</p>					
<p>παρακείμενος μέλλων</p>	<p>τεθηκῶς, τεθηκυῖα, τεθηκὸς ἔσομαι τεθηκῶς, τεθηκυῖα, τεθηκὸς ἔσει/ἔση τεθηκῶς, τεθηκυῖα, τεθηκὸς ἔσται τεθηκότες, τεθηκυῖαι, τεθηκότες ἐσόμεθα τεθηκότες, τεθηκυῖαι, τεθηκότες ἔσεσθε τεθηκότες, τεθηκυῖαι, τεθηκότες ἔσονται</p>					

* Ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀντικαθίστησι τὸν δεύτερον ἀόριστον (ἔθην, ἔθης, ἔθη) ἐν τοῖς τρισὶ ἐνικῶς προσώποις.

El aoristo primero reemplaza al aoristo segundo (ἔθην, ἔθης, ἔθη) en las tres personas del singular.

τίθημι [θε-] (poner)

παθητική διάθεσις

voz pasiva

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται	τίθεσο τιθέσθω τίθεσθε τιθέσθων	τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται τιθώμεθα τιθῆσθε τιθῶνται	τιθείμην τιθείο τιθείτο τιθείμεθα τιθείσθε τιθείντο	τίθεσθαι	τιθέμενος, τιθεμένου; τιθεμένη, τιθεμένης; τιθέμενον, τιθεμένου.
παρατατικός	ἐτιθέμην ἐτίθεσο ἐτίθετο ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο					
μέλλον	τεθήσομαι *			τεθησοίμην	τεθήσεσθαι	τεθησόμενος,

	τεθήσει τεθήσεται τεθησόμεθα τεθήσεσθε τεθήσονται			τεθήσοιο τεθήσοιτο τεθησοίμεθα τεθήσοισθε τεθήσοιντο		τεθησομένου; τεθησομένη, τεθησομένης; τεθησόμενον, τεθησομένου.
ἀόριστος	ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν	τέθητι τεθήτω τέθητε τεθέντων/τεθήτωσαν	τεθῶ τεθῆς τεθῆ τεθῶμεν τεθῆτε τεθῶσι	τεθείην τεθείης τεθείη τεθειῖμεν τεθειῖτε τεθειῖεν/τεθείησαν	τεθῆναι	τεθείς, τεθέντος; τεθειῖσα, τεθείσης; τεθέν, τεθέντος.
παρακείμενος	τέθειμαι ¹ τέθεισαι τέθειται τεθειόμεθα τέθεισθε τέθεινται	τέθεισο τεθείσθω τέθεισθε τεθείσθων	τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον ῶ τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον ῆς τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον ῆ	τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον εῖην τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον εῖης τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον εῖη	τεθειῖσθαι	τεθειμένος, τεθειμένου; τεθειμένη, τεθειμένης; τεθειμένον, τεθειμένου.

			τεθειμένοι, τεθειμένοι, τεθειμένα ὦμεν τεθειμένοι, τεθειμένοι, τεθειμένα ἦτε τεθειμένοι, τεθειμένοι, τεθειμένα ὦσι	τεθειμένοι, τεθειμένοι, τεθειμένα εἶμεν τεθειμένοι, τεθειμένοι, τεθειμένα εἶτε τεθειμένοι, τεθειμένοι, τεθειμένα εἶεν		
ὑπερσυντέλικος	ἐτεθείμην ² ἐτέθεισο ἐτέθειτο ἐτεθείμεθα ἐτέθεσθε ἐτέθεντο					

* τεθη- οὐ θεθη-, δύο συνεχεῖς σύλλαβαι οὐκ ἔχουσιν ἄρχειν εἰς δασεῖ.

τεθη- no θεθη-, dos sílabas seguidas no pueden iniciar con aspirada.

¹ κεῖμαι ἀνικαθίστησι τὸν παρακείμενον.

κεῖμαι reemplaza el perfecto.

² ἐκείμην ἀνικαθίστησιν ὑπερσυντέλικον.

ἐκείμην reemplaza el pluscuamperfecto.

τίθημι [θε-] (poner)

μεσότης διάθεσις

voz media

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται	τίθεσο τιθέσθω τίθεσθε τιθέσθων	τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται τιθώμεθα τιθῆσθε τιθῶνται	τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο τιθείμεθα τιθεῖσθε τιθεῖντο	τίθεσθαι	τιθέμενος, τιθεμένου; τιθεμένη, τιθεμένης; τιθέμενον, τιθεμένου.
παρατατικός	ἐτιθέμην ἐτίθεσο ἐτίθετο ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο					

μέλλων	θήσομαι θήσει/θήση θήσεται θησόμεθα θήσεσθε θήσονται			θησοίμην θήσοιο θήσοιτο θησοίμεθα θήσοισθε θήσοιντο	θήσεσθαι	θησόμενος, θησομένου; θησομένη, θησομένης; θησόμενον, θησομένου.
δεύτερος ἀόριστος	ἔθέμην ἔθου ἔθετο ἐθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο	θοῦ θέσθω θέσθε θέσθων	θῶμαι θῆ θῆται θώμεθα θῆσθε θῶνται	θείμην θεῖτο θεῖτο θείμεθα θεῖσθε θεῖντο	θέσθαι	θέμενος, θεμένου; θεμένη, θεμένης; θέμενον, θεμένου.
παρακείμενος	τέθειμαι ¹ τέθεισαι τέθειται τεθειόμεθα τέθεισθε τέθεινται	τέθεισο τεθείσθω τέθεισθε τεθείσθων	τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον ῶ τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον ῆς τεθειμένος, τεθειμένη,	τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον εἶην τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον εἶης τεθειμένος, τεθειμένη,	τεθεισθαι	τεθειμένος, τεθειμένου; τεθειμένη, τεθειμένης; τεθειμένον, τεθειμένου.

			τεθειμένον ἦ τεθειμένοι, τεθειμένα, τεθειμένα ὦμεν τεθειμένοι, τεθειμένα, τεθειμένα ἦτε τεθειμένοι, τεθειμένα, τεθειμένα ὦσι	τεθειμένον εἶη τεθειμένοι, τεθειμένα, τεθειμένα εἶμεν τεθειμένοι, τεθειμένα, τεθειμένα εἶτε τεθειμένοι, τεθειμένα, τεθειμένα εἶεν		
ὑπερσυντέλικος	ἐτεθείμην ² ἐτέθεισο ἐτέθειτο ἐτεθείμεθα ἐτέθεσθε ἐτέθεντο					

* τεθη- οὐ θεθη-, δύο συνεχεῖς σύλλαβαι οὐκ ἔχουσιν ἄρχειν εἰς δασεῖ.

τεθη- οὐ θεθη-, dos sílabas seguidas no pueden iniciar con aspirada.

¹ κείμαι ἀνικαθίστησι τὸν παρακείμενον.

κείμαι reemplaza el perfecto.

² ἐκείμην ἀνικαθίστησιν ὑπερσυντέλικον.

ἐκείμην reemplaza el pluscuamperfecto.

Περὶ τῶν ῥημάτων τοῦ θέματος εἰς -ε, ἴημι

Los verbos de tema en -ε, ἴημι

Πρῶτος διάλογος

Primer diálogo

Οἱ πρεσβευταί

Los embajadores

Δημοσθένης: Ἡ ἐκκλησία ἤσει τοὺς πρεσβευτάς εἰς τὴν Μακεδονίαν.

La asamblea enviará embajadores a Macedonia.

Αἰσχίνης: ἼΑρα ἔξεστι τὴν εἰρήνην εἶναι;

¿Es posible que haya paz?

Δημοσθένης: Ἔτι ἔξεστι.

Todavía es posible.

ἼΑρα ἴημι ἔχει διπλασιασμόν;

¿Acaso ἴημι tiene reduplicación?

Ναί.

Σί.

Τίνα;

¿Cuál?

γι-γε-μι.

γι-γε-μι.

Τί δέ -γ-;

¿Qué pasó con la -γ-?

Τὸ πρῶτον ὑπεξέρξατο καὶ περίην δασύτης, ἕτερον ὑπεξέρξατο μεταξὺ τῶν φωνέντων.

La primera desapareció y quedó una aspiración, la otra desapareció entre vocales.

Τί θέμα ἐστίν;

¿Cuál es el tema?

Τὸ θέμα ἐστὶ ἐ-.

El tema es ἐ-.

Δόκευε τὴν ἕκτασιν·

ἴ-η-μι

Observe el alargamiento:

ἴ-η-μι

Πῶς ἐν χρειᾷ ἐστὶν ἴημι;

¿Cómo se usa ἴημι?

Μάλιστα ἐν συνθέτοις ῥήμασιν ὡς

ἀφίημι,

παρίημι,

προΐεμαι,

συνίημι.

Principalmente en verbos compuestos como

ἀφίημι (permitir),

παρίημι (dejar),

προΐεμαι (abandonar),

συνίημι (comprender).

ἴημι [έ-] (enviar)

ἐνεργητικὴ διάθεσις

voz activa

	ὀριστικὴ	προστακτικὴ	ὑποτακτικὴ	εὐτικὴ	ἀπαρέμφατος	μετοχὴ
ἐνεστώς	ἴημι ἴης ἴησι(ν) ἴεμεν ἴετε ἴασι(ν)	ἴει ἴέτω ἴετε ἴέντων	ἴῶ ἴῆς ἴῆ ἴῶμεν ἴῆτε ἴῶσι(ν)	ἴείην ἴείης ἴείη ἴεῖμεν ἴεῖτε ἴεῖεν	ἴέναι	ἴείς, ἴέντος; ἴείσα, ἴείσης; ἴέν, ἴέντος.
παρατατικός	ἴην [-ει-ν] ἴεις ἴει ἴεμεν ἴετε ἴεσαν					
μέλλον	ἴσω ἴσεις ἴσει ἴσομεν ἴσετε ἴσουσι(ν)			ἴσοιμι ἴσοις ἴσοι ἴσοιμεν ἴσοιτε ἴσοιεν	ἴσειν	ἴσων, ἴσοντος; ἴσουσα, ἴσούσης; ἴσον, ἴσοντος.
ἀόριστος	ἴκα ἴκας	ἴξ	ἴῶ ἴῆς	ἴείην ἴείης	ἴέναι	ἴείς, ἴέντος; ἴείσα,

	ἤκε(ν) εἶμεν εἶτε εἶσαν	ἕω ἕτε ἕντων	ἦ ῶμεν ἦτε ῶσι(ν)	εἶη εἶμεν εἶτε εἶεν		εἶσης; ἔν, ἔντος.
παρακείμενος	εἶκα εἶκας εἶκε(ν) εἶκαμεν εἶκατε εἶκασι(ν)				εἶκέναι	εἶκώς, εἶκότος; εἶκυῖα, εἶκυίας; εἶκός, εἶκότος.
ὑπερσυντέλικος	εἶκειν/εἶκη εἶκεις/εἶκη ς εἶκει εἶκειμεν εἶκειτε εἶκεσαν					

ἴημι [έ-] (enviar)

παθητική διάθεσις

voz pasiva

	ὀριστικ ή	προστακτική	ὑποτακτι κή	εὐτική	ἀπαρέμφα τος	μετοχή
ἐνεστώς	ἴεμαι ἴεσαι ἴεται ἰέμεθα ἴεσθε ἴενται	ἴεσο ἰέσθω ἴεσθε ἰέσθων	ἰῶμαι ἰῆ ἰῆται ἰώμεθα ἰῆσθε ἰῶνται	ἰείμην ἰεῖτο ἰεῖτο ἰείμεθα ἰεῖσθε ἰεῖντο	ἴεσθαι	ἰέμενος, ἰεμένους; ἰεμένη, ἰεμένης; ἰέμενον, ἰεμένων.
παρατατικό ς	ἰέμην ἴεσο ἴετο ἰέμεθα ἴεσθε ἴεντο					
μέλλον	ἐθήσομαι ἐθήσει ἐθήσεται ἐθησόμεθα ἐθήσεσθε ἐθήσονται			ἐθησοίμην ἐθήσοιο ἐθήσοιτο ἐθησοίμεθα ἐθήσοισθε ἐθήσοιντο	ἐθήσεσθαι	ἐθησόμενος, ἐθησομένους; ἐθησομένη, ἐθησομένης; ἐθησόμενον, ἐθησομένων.

ἀόριστος	εἶθην εἶθης εἶθη εἶθημεν εἶθητε εἶθησαν	ἔθητι ἐθήτω ἔθητε ἐθέντων/ἐθήτ ωσαν	ἔθῶ ἔθῆς ἔθη ἔθῶμεν ἔθητε ἔθῶσι	ἔθειην ἔθειῆς ἔθειη ἔθειμεν ἔθειτε ἔθειεν/ἔθειή σαν	ἔθηται	ἐθείς, ἐθέντος; ἐθεισα, ἐθείσης; ἐθέν, ἐθέντος.
παρακείμεν ος	εἶμαι* εἶσαι εἶται εἶμεθα εἶσθε εἶνται	εἶσο εἶσθω* εἶσθε εἶσθων	εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον ῶ εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον ῆς εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον ῆ εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα ῶμεν εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα ῆτε εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα ῶσι	εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον εἶην εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον εἶης εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον εἶη εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα εἶμεν εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα εἶτε εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα εἶεν	εἶσθαι*	εἰμένος, εἰμένου; εἰμένη, εἰμένης; εἰμένον, εἰμένου.
ὑπερσυντέλι κος	εἶμην* εἶσο					

	εἶτο εἶμεθα εἶσθε εἶντο					
--	----------------------------------	--	--	--	--	--

*** Solo en composición.**

ἴημι [έ-] (enviar)

μεσότης διάθεσις

voz media

	ὀριστικ ή	προστακτικ ή	ὑποτακτικ ή	εὐτικὴ	ἀπαρέμφατο ς	μετοχὴ
ἐνεστώς	ἴεμαι ἴεσαι ἴεται ἴεμεθα ἴεσθε ἴενται	ἴεσο ἴέσθω ἴεσθε ἴέσθων	ἴωμαι ἴῃ ἴῃται ἴώμεθα ἴῃσθε ἴῶνται	ἴείμην ἴειῖο ἴειῖτο ἴείμεθα ἴειῖσθε ἴειῖντο	ἴεσθαι*	ἴέμενος, ἴεμένου; ἴεμένη, ἴεμένης; ἴέμενον, ἴεμένου.
παρατατικός	ἴεμην ἴεσο ἴετο ἴεμεθα ἴεσθε ἴεντο					
μέλλον	ἴσομαι * ἴσει ἴσεται ἴσόμεθα ἴσοσθε ἴσονται			ἴσοίμην ἴσοιο ἴσοιτο ἴσοίμεθα ἴσοισθε ἴσοιντο	ἴσεσθαι	ἴσόμενος , ἴσομένου ; ἴσομένη, ἴσομένης ; ἴσόμενον , ἴσομένου .

δεύτερος ἀόριστος	εἶμην εἶσο εἶτο εἶμεθα εἶσθε εἶντο	οὔ ἔσθω ἔσθε ἔσθων	ᾧμαι ἦ ἦται ᾧμεθα ἦσθε ᾧνται	εἶμην εἶο εἶτο εἶμεθα εἶσθε εἶντο	ἔσθαι	ἔμενος, ἐμένου; ἐμένη, ἐμένης; ἔμενον, ἐμένου.
παρακείμενος	εἶμαι* εἶσαι εἶται εἶμεθα εἶσθε εἶνται	 εἶσο εἶσθω* εἶσθε εἶσθων	εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον ᾧ εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον ἦς εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον ἦ εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα ᾧμεν εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα ἦτε εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα ᾧσι	εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον εἶην εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον εἶης εἰμένος, εἰμένη, εἰμένον εἶη εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα εἶμεν εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα εἶτε εἰμένοι, εἰμέναι, εἰμένα εἶεν	εἶσθαι*	εἰμένος, εἰμένου; εἰμένη, εἰμένης; εἰμένον, εἰμένου.
ὑπερσυντέλικος	εἶμην* εἶσο εἶτο					

	εἴμεθα εἴσθε εἴντο					
--	--------------------------	--	--	--	--	--

*** Solo en composición.**

Περὶ τῶν ῥημάτων τοῦ θέματος εἰς -α (ἴστημι)

Los verbos de tema en -a (ἴστημι)

Πρῶτος διάλογος

Primer diálogo

Ἡ νίκη

La victoria

(Basado en Isócrates 4.150)

Γοργίας: Κόροιβε, σοί ἡ νίκη ἐστίν, σὺ εἶ πρῶτος Ὀλυμπικὸς νικῶν.

Coroibus, la victoria es tuya, tú eres el primer campeón olímpico.

Κόροιβος: Εὐχαριστῶ σοι.

Te lo agradezco.

Γοργίας: Ὡς λέξει Ἴσοκράτης· Νῦν τροπαῖον ἴστη τῶν πολεμίων.

Como dirá Isócrates: Ahora levanta el trofeo de tus contrincantes.

Ἄρα ἴστημι ἔχει διπλασιασμόν;

¿Acaso ἴστημι tiene reduplicación?

Ναί.

Σί.

Τίνα;

¿Cuál?

σί-στη-μι.

σί-στ-ημι.

Τί δέ σί-;

¿Qué pasó con sí-?

Τὸ σ- ὑπεξέρξατο καὶ περίην δασύτης.

La σ- desapareció y quedó una aspiración.

Δόκευε τὴν ἔκτασιν·

ἴστη-μι

Observe el alargamiento:

ἴσ-τη-μι

Τί θέμα ἐστίν;

¿Cuál es el tema?

Τὸ θέμα ἐστὶ στα- ὡς στάσις.

El tema es στα- ὡς στάσις (colocación).

Τί σημαίνει ἴστημι;

¿Qué significa ἴστημι?

Ἐν ἐνεργητικοῖς ἐνεστώτι, παρατατικῶ, μέλλοντι καὶ ἀορίστῳ, ἴστημι ἔχει διαβατικὸν σημασίαν· *colocar, establecer, levantar*, ἀλλὰ ἐν παρακειμένῳ, ὑπερσυντέλικῳ καὶ παρακειμένου μέλλοντι, ἀδιαβατὸν σημασίαν· *colocarse, estar o ponerse de pie*.

En presente, imperfecto, futuro y aoristo activos, ἴστημι tiene un significado transitivo: *colocar, establecer, levantar*; pero en perfecto, pluscuamperfecto y futuro perfecto, uno intransitivo: *colocarse, estar o ponerse de pie*.

	διαβατικὸν			ἀδιαβατὸν
	ἐνεργητική (colocar)	παθητική (ser colocado)	μεσότης (colocar para sí)	Estar o ponerse de

				rie
ἐνεστώς	ἴστημι	ἴσταμαι	ἴσταμαι	ἴσταμαι
παρατατικός	ἴστην			
μέλλον	στήσω	σταθήσομαι	σθήσομαι	στήσομαι
πρῶτος ἀόριστος	ἔστησα	ἑστάθην	ἑστησάμην	
δεύτερος ἀόριστος				ἔστην
παρακείμενος				ἔστηκα
ὑπερσυντέλικος				εἰστήκειν
παρακείμενος μέλλον				ἑστήξω

Τίνα ῥήματα ἐγκλίνεται ὡς ἴστημι;

¿Cuáles verbos se conjugan como ἴστημι?

Ἐν ἐνεστώτι καὶ παρατατικῶ·

πίπλημι, πλήσω, ἔπλησα, πέπληκα.

πίμπρημι, πρήσω, ἔπρησα, πέπρεκα.

κίχρημι, χρήσω, ἔχρησα, κέχρησα.

En presente y el imperfecto:

πίπλημι (llenar), πλήσω (futuro), ἔπλησα (aoristo), πέπληκα (perfecto).

πίμπρημι (incendiar), πρήσω (futuro), ἔπρησα, (aoristo), πέπρεκα (perfecto).

κίχρημι (prestar), χρήσω (futuro), ἔχρησα, (aoristo), κέχρησα (perfecto).

Ἐν ἐνεστώτι,

ὀνίνημι, ὀνήσω, ὤνησα.

En el presente,

ὀνίνημι (ser útil), ὀνήσω (futuro), ὤνησα (aoristo).

Ὡς ἴσταμαι ὁ ἐνετώσ και ὁ παρατατικός τῶν·

ἄγαμαι,

δύναμαι,

ἐπίσταμαι,

κρέμαμαι.

Como ἴσταμαι, el presente y el imperfecto de:

ἄγαμαι (admirar),

δύναμαι (poder),

ἐπίσταμαι (saber),

κρέμαμαι (estar colgado).

				εν		
πρῶτος ἀόριστος	ἔστησα ἔστησας ἔστησε(ν) ἔστήσαμεν ἔστήσατε ἔστησαν	στήσον στησάτω στήσατε στάντων	στήσω στήσης στήση στήσωμεν στήσητε στήσωσι(ν)	στήσαι μι στήσει ας/στή σαις στήσειε /στήσαι στήσαι μεν στήσαι τε στήσει αν/στή σαιεν	στήσαι	στήσας, στήσαντ ος; στήσασ α, στησάσ ης; στήσαν, στήσαντ ος.
δεύτερος ἀόριστος	ἔστην ἔστης ἔστη ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν	στήθι στήτω στήτε στάντων	στῶ στής στή στῶμεν στήτε στῶσι(ν)	σταίην σταίης σταίη σταῖμεν σταῖτε σταῖεν	στήναι	στάς, στάντος; στάσα, στάσης; στάν, στάντος.
παρακείμεν ος	ἔστηκα ἔστηκας ἔστηκε(ν) ἔσταμεν ἔστατε ἔστᾶσι(ν)		ἔστήκω ἔστήκης ἔστήκη ἔστήκωμε ν ἔστήκητε ἔστήκωσι(ν)	ἔστήκο μι ἔστήκο ις ἔστήκο ι ἔστήκο ιμεν ἔστήκο ιτε ἔστήκο	ἔστηκέναι	ἔστηκός , ἔστηκότ ος; ἔστηκυῖ α, ἔστηκυῖ ας; ἔστηκός , ἔστηκότ ος.

				ιεν		
δεύτερος παρακείμενο ς	- - - ἔσταμεν ἔστατε ἔστασι	ἔσταθι ἔστάτω ἔστατε ἑστάντων/ἔ στωσαν	ἑστῶ ἑστῆς ἑστῆ ἑστῶμεν ἑστήτε ἑστῶσι	ἑσταίην ἑσταίης ἑσταίη ἑσταῖμε ν ἑσταῖτε ἑσταῖεν	ἑσάναι	ἑστώς ¹ , ἑστώτος ; ἑστῶσα, ἑστώσης ; ἑστός ² , ἑστώτος .
ὑπερσυντέλι κος	εἰστήκειν/εἰ στήκη ³ εἰστήκεις/εἰ στήκης εἰστήκει εἰστήκειμεν εἰστήκειτε εἰστήκεσαν					
δεύτερος ὑπερσυντέλι κος	- - - ἔσταμεν ἔστατε ἔστασαν					
παρακείμενο ς μέλλων	ἑστήξω ⁴ ἑστήξεις ἑστήξει ἑστήξομεν ἑστήξετε ἑστήξουσι(ν					

)					
--	---	--	--	--	--	--

¹ Τὸ ω πρὸ συστολῆς τῶν φωνηέντων (α/ο).

La ω es por una contracción de vocales (a/o).

² Ἡ οὐδετέρα μορφή πρὸ ἀναλογίας τοῦ εἶδος.

La forma neutra es una analogía con εἶδος.

³ Ὅτε τὸ ῥηματικὸν θέμα ἄρχει εἰς σ- ὁ διπλασιασμὸς ἔχει δασύτην.

Cuando el tema verbal empieza con σ-, la reduplicación tiene aspiración.

⁴ Τὸ τοῦ παρακειμένου μέλλοντος θέμα παράγει τοῦ παρακειμένου ἔστεκα.

El futuro perfecto deriva del perfecto ἔστεκα.

ΐστημι [στα-] (colocar)

παθητική διάθεσις

voz pasiva

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	ΐσταμαι ΐστασαι ΐσταται ΐστάμεθα ΐστασθε ΐστανται	ΐστασο ΐστάσθω ΐστασθε ΐστάσθων	ΐστῶμαι ΐστη ΐσῆται ΐσῶμεθα ΐστήσθε ΐστῶνται	ΐσταίμην ΐσταῖο ΐσταῖτο ΐσταίμεθα ΐσταῖσθε ΐσταῖντο	ΐστασθαι	ΐστάμενος, ΐσταμένου ; ΐσταμένη, ΐσταμένης ; ΐστάμενον , ΐσταμένου .
παρατακός	ΐστάμην ΐστασο ΐστατο ΐστάμεθα ΐστασθε ΐσταντο					
μέλλον	σταθήσομαι σταθήσει σταθήσεται σταθισόμεθα σταθήσθε			σταθισίμην σταθισοιο σταθισοιτο σταθισίμεθα σταθισοισθε σταθισοιντο	σταθήσθαι	σταθισόμενος, σταθισομένου; σταθισομένη, σταθισομένης; σταθισόμενον, σταθισομένου

	σταθήσο νται					ένου.
ἀόριστο ς	ἐστάθην ἐστάθης ἐστάθη ἐστάθημ εν ἐστάθητε ἐστάθησ αν	στάθητι σταθήτω στάθητε σταθέντων/σταθ ήτωσαν	σταθῶ σταθῆς σταθῆ σταθῶμ εν σταθῆτ ε σταθῶσ ι	σταθείην σταθείης σταθείη σταθεῖμεν σταθεῖτε σταθεῖεν/σταθ είησαν	σταθῆναι	σταθείς, σταθέντος ; σταθεῖσα, σταθείσης ; σταθέν, σταθέντος .

ἴστημι [στα-] (colocar)

μεσότης διάθεσις

voz media

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	ἵσταμαι ἵστασαι ἵσταται ἰστάμεθα ἵστασθε ἵστανται	ἵτασο ἰτάσθω ἵτασθε ἰτάσθων	ἰσῶμαι ἰσῆ ἰσῆται ἰσῶμεθα ἰσῆσθε ἰσῶνται	ἰσταίμην ἰσταῖο ἰσταῖτο ἰσταίμεθα ἰσταῖσθε ἰσταῖντο	ἵτασθαι	ἰστάμενος, ἰσταμένου; ἰσταμένη, ἰσταμένης; ἰστάμενον, ἰσταμένου.
παρατατικός	ἰστάμην ἵτασο ἵτατο ἰστάμεθα ἵτασθε ἵταντο					
μέλλον	στήσομαι στήσει στήσεται στησόμεθα στήσεσθε στήσονται			στησοίμην στήσοιο στήσοιτο στησοίμεθα στήσοισθε στήσοιντο	στήσεσθαι	στησόμενος, στησομένου; στησομένη, στησομένης; στησόμενον, στησομένου.

ἀόριστος	ἐστησάμην ἐστήσασο ἐστήσατο ἐστησάμεθα ἐστήσασθε ἐστήσαντο	στήσαι στησάσθω στήσασθε στησάσθων	στήσωμαι στήση στήσεται στησώμεθα στήσησθε στήσωνται	στησαίμην στήσαιο στήσαιτο στησαίμεθα στήσαισθε στήσαιντο	στήσασθαι	στησάμενος, στησαμένους, στησαμένη, , στησαμένης, στησάμενος, στησαμένους.
----------	---	---	---	--	-----------	--

Περὶ τῶν ῥημάτων τοῦ θέματος εἰς -ο (δίδωμι)

Los verbos de tema en -o (δίδωμι)

Πρῶτος διάλογος

Primer diálogo

Ἵδωρ

Agua

Κρατύλος: Ἵδωρ δίδου κατὰ χειρὸς νίψασθαι.

Pásame el agua desde tu lado para bañarme.

Μαχάων: Ὑπερηδέως.

Con mucho gusto.

Δόκευε τὸν διπλασιασμὸν καὶ τὴν ἔκτασιν·

δί-δω-μι

Observe la reduplicación y el alargamiento:

δί-δω-μι

Τί θέμα ἐστίν;

¿Cuál es el tema?

Τὸ θέμα ἐστὶ δο- ὡς δόσις.

El tema es do- como δόσις (don).

δίδωμι [δο-] (dar)

ένεργητική διάθεσις

voz activa

	όριστική	προστακτικ ή	ύποτακτικ ή	εὐτική	ἀπαρέμφατ ος	μετοχή
ένεστώς	δίδωμι δίδως δίδωσι(ν) δίδομεν δίδοτε διδόασι(ν)	δίδοτη διδότω δίδοτε διδόντων	διδῶ διδῶς διδῶ διδῶμεν διδῶτε διδῶσι(ν)	διδοίην διδοίης διδοίη διδοῖμεν διδοῖτε διδοῖεν	διδόναι	διδούς, διδόντος ; διδούσα , διδούσης; διδόν, διδόντος .
παρατατικός	ἐδίδουν ἐδίδους ἐδίδου ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν					
μέλλων	δώσω δώσεις δώσει δώσομεν δώσετε δώσουσι(ν)			δώσοιμι δώσοις δώσοι δώσοιμεν δώσοιτε δώσοιτε	δώσειν	δώσων, δώσοντ ος; δώσουσα, δωσούσης; δῶσον, δώσοντ ος.

				ν		
ἀόριστος	ἔδωκα* ἔδωκας* ἔδωκε(ν)* ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν	δός δότη δότε δόντων	δῶ δῶς δῶ δῶμεν δῶτε δῶσι(ν)	δοίην δοίης δοίη δοῖμεν δοῖτε δοῖεν	δοῦναι	δούς, δόντος; δοῦσα, δούσης; δόν, δόντος.
παρακείμενος	δέδωκα δέδωκας δέδωκε(ν) δεδώκαμεν δεδώκατε δεδώκασι(ν)	δεδωκώς, δεδωκυῖα, δεδωκὸς ἴσθι δεδωκώς, δεδωκυῖα, δεδωκὸς ἔστω δεδωκότες, δεδωκυῖαι, δεδωκότα ἔστε δεδωκότες, δεδωκυῖαι, δεδωκότα ῶντων	δεδώκω δεδώκης δεδώκη δεδώκωμεν δεδώκητε δεδώκωσι(ν)	δεδώκοιμι δεδώκοις δεδώκοι δεδώκοιμεν δεδώκοιτε δεδώκοιεν	δεδωκέναι	δεδωκώς, δεδωκότος; δεδωκυῖα, δεδωκυῖας; δεδωκός, δεδωκότος.
ὑπερσυντέλικος	ἔδεδώκειν/ἔδεδώκη ἔδεδώκεις/ἔδεδώκης ἔδεδώκει ἔδεδώκειμεν ἔδεδώκειτε ἔδεδώκεσαν					

<p>παρακείμενο ς μέλλων</p>	<p>δεδωκώς, δεδωκυῖα, δεδωκός ἔσομαι</p> <p>δεδωκώς, δεδωκυῖα, δεδωκός ἔσει / ἔση</p> <p>δεδωκώς, δεδωκυῖα, δεδωκός ἔσται</p> <p>δεδωκότες, δεδωκυῖαι, δεδωκότα ἔσόμεθα</p> <p>δεδωκότες, δεδωκυῖαι, δεδωκότα ἔσεσθε</p> <p>δεδωκότες, δεδωκυῖαι, δεδωκότα ἔσονται</p>					
---------------------------------	--	--	--	--	--	--

*El aoristo primero reemplaza en singular a las formas del aoristo segundo ἔδων, ἔδως, ἔδω.

δίδωμι [δο-] (dar)

παθητική διάθεσις

voz pasiva

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	δίδομαι δίδοσαι δίδοται διδόμεθα δίδοσθε δίδονται	δίδοσο διδόσθω δίδοσθε διδόσθων	διδῶμαι διδῶ διδῶται διδώμεθα διδῶσθε διδῶντα ι	διδοίμην διδοῖτο διδοῖτο διδοίμεθα διδοῖσθε διδοῖντο	δίδοσθαι	διδόμενος , διδομένου ; διδομένη, διδομένης ; διδόμενον , διδομένου .
παρατατικός	ἐδιδόμην ἐδίδοσο ἐδίδοτο ἐδιδόμεθα ἐδίδοσθε ἐδίδοντο					
μέλλον	δοθήσομαι δοθήσει δοθήσεται δοθησόμεθα			δοθησοίμην δοθήσοιο δοθήσοιτο δοθησοίμεθα δοθήσοισθε δοθήσοιντο	δοθήσεσθαι	δοθησόμενος, δοθησομένου; δοθησομένη, δοθησομένης;

	δοθήσεσθε δοθήσονται					δοθησόμενον, δοθησομένου.
άοριστος	ἐδόθη ἐδόθης ἐδόθη ἐδόθημεν ἐδόθητε ἐδόθησαν	δόθητι δοθήτω δόθητε δοθέντων/δοθήτωσαν	δοθῶ δοθῆς δοθῆ δοθῶμεν δοθῆτε δοθῶσι(ν)	δοθείην δοθείης δοθείη δοθεῖμεν δοθεῖτε δοθεῖεν/δοθείησαν	δοθῆναι	δοθείς, δοθέντος; δοθεῖσα, δοθείσης; δοθέν, δοθέντος.
παρακείμενος	δέδομαι δέδοσαι δέδοται δεδόμεθα δέδοσθε δέδονται	δέδοσο δεδόσθω δέδοσθε δεδόσθων	δεδομένος, δεδομένη, δεδομένης, δεδομένον ᾧ δεδομένος, δεδομένη, δεδομένης, δεδομένον ἧς δεδομένος, δεδομένη, δεδομένης δεδομένοι, δεδομένα, δεδομένα ἔμεν δεδομένοι, δεδομένα, δεδομένα εἶτε δεδομένοι, δεδομένα, δεδομένα	δεδομένος, δεδομένη, δεδομένης εἶην δεδομένος, δεδομένη, δεδομένης εἶης δεδομένος, δεδομένη, δεδομένης εἶη δεδομένοι, δεδομένα, δεδομένα εἶμεν δεδομένοι, δεδομένα, δεδομένα εἶτε δεδομένοι, δεδομένα, δεδομένα	δεδόσθαι	δεδομένος, δεδομένου; δεδομένη, δεδομένης; δεδομένου, δεδομένου.

			<p>δεδομέν οι, δεδομέν αι, δεδομέν α ἦτε</p> <p>δεδομέν οι, δεδομέν αι, δεδομέν α ὥσι(ν)</p>	εἶεν		
ὑπερσυντέ λικος	<p>ἐδεδόμη ν</p> <p>ἐδέδοσο</p> <p>ἐδέδοτο</p> <p>ἐδεδόμε θα</p> <p>ἐδέδοσθ ε</p> <p>ἐδέδοντ ο</p>					

δίδωμι [δο-] (dar)

μεσότης διάθεσις

voz media

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	δίδομαι δίδοσαι δίδοται διδόμεθα δίδοσθε δίδονται	δίδοσο διδόσθω δίδοσθε διδόσθων	διδῶμαι διδῶ διδῶται διδώμεθα διδῶσθε διδῶνται	διδοίμην διδοῖο διδοῖτο διδοίμεθα διδοῖσθε διδοῖντο	δίδοσθαι	διδόμενος, διδομένου ; διδομένη, διδομένης; διδόμενον, διδομένου .
παρατατικός	ἐδιδόμην ἐδίδοσο ἐδίδοτο ἐδιδόμεθα ἐδίδοσθε ἐδίδοντο					
μέλλον	δώσομαι δώσει δώσεται δωσόμεθα δώσεσθε δώσοντα			δωσοίμην δώσοιο δώσοιτο δωσοίμεθα δώσοισθε δώσοιντο	δώσεσθαι	δωσόμενος, δωσομένου υ; δωσομένη , δωσομένης; δωσόμενον, ν,

						δωσομένο υ.
δεύτερος ἀόριστος	ἔδωμην ἔδου ἔδοτο ἔδώμεθα ἔδοσθε ἔδοντο	δοῦ δόσθω δόσθε δόσθων	δῶμαι δῶ δῶται δώμεθα δῶσθε δῶνται	δοίμην δοῖο δοῖτο δοίμεθα δοῖσθε δοῖντο	δόσθαι	δόμενος, δομένου; δομένη, δομένης; δόμενον, δομένου.
παρακείμενος	δέδομαι δέδοσαι δέδοται δεδώμεθα δέδοσθε δέδονται	δέδοσο δεδώσθω δέδοσθε δεδώσθων	δεδομένο ς, δεδομένη, δεδομένο ν ὦ δεδομένο ς, δεδομένη, δεδομένο ν ἦς δεδομένο ς, δεδομένη, δεδομένο ν ἦ δεδομένοι , δεδομέναι , δεδομένα ῶμεν δεδομένοι , δεδομέναι , δεδομένα ἦτε δεδομένοι	δεδομένο ς, δεδομένη , δεδομένο ν εἶην δεδομένο ς, δεδομένη , δεδομένο ν εἶης δεδομένο ς, δεδομένη , δεδομένο ν εἶη δεδομένο ι, δεδομένα ι, δεδομένα εἶμεν δεδομένο ι, δεδομένα ι,	δεδώσθαι	δεδομένος , δεδομένου ; δεδομένη, δεδομένης ; δεδομένον , δεδομένου .

			, δεδομένα , δεδομένα ώσι(v)	δεδομένα εἶτε δεδομένο ι, δεδομένα ι, δεδομένα εἶεν		
ὑπερσυντέλικ ος	ἐδεδόμην ἐδέδοσο ἐδέδοτο ἐδεδόμεθ α ἐδέδοσθε ἐδέδοντο					

Τρίτον Μάθημα

Tercera Lección

Περὶ τῶν τοῦ δευτέρου εἴδους ῥημάτων·

τῶν ῥημάτων εἰς -νυμι

Los verbos de la segunda clase:

verbos en -νυμι

Πρῶτος διάλογος

Primer diálogo

Τὸ τέρας

La señal

(Odisea 3.178)

Λάβδακος: Οὐκ ἔχω τί ποιῶ;

No sé qué hacer.

Φίλιπος: Μὴ τυρβάσει.

No te preocupes.

Λάβδακος: Τί;

¿Por qué?

Φίλιπος: Ὡς λέγει Ὅμηρος: θεὸς ἡμῶν δεῖξει τέρας.

Como dice Homero: dios nos dará una señal.

Τί ἐστι ῥηματικὸν θέμα τοῦ δείκνυμι;

¿Cuál es el tema verbal de δείκνυμι?

δεικ-

δεικ-

Τί ἐστι -νυ-;

¿Qué es -νυ-?

-νυ- ἐστὶν ἐνίσχυσις.

-νυ- es un refuerzo.

Τί συμβαίνει -νυ- μετὰ φωνῆεν.

¿Qué le ocurre a -νυ- después de una vocal?

-νυ- προστίθησι -ν - ὡς -ννυ-.

-νυ- agrega una -ν-, así -ννυ-

Πόσα τινὰ εἶδη τῶν ῥημάτων εἰς -νυμι ἐστίν;

¿Cuántos tipos de verbos en -νυμι hay?

Δύο.

Dos.

Τίνα;

¿Cuáles?

α) Ῥήματα τοῦ λήγοντος θέματος εἰς σύμφωνον.

β) Ῥήματα τοῦ λήγοντος θέματος εἰς φωνῆεν.

α) Verbos de tema en consonante.

β) Verbos de tema en vocal.

Δίδου τινὰ ῥήματα τοῦ θέματος εἰς σύμφωνον·

Da algunos verbos de tema en consonante:

ῥῆμα	θέμα	μέλλων	ἀόριστος	παρακείμενος
------	------	--------	----------	--------------

ἄγνυμι (romper)	ἀγ-	ἄζω	ἔαδα, ἐάγην	ἔαχα, ἔαγα
ζεύνυμι (juntar)	ζευγ-	ζεύζω	ἔζευξα, ἐζύγην	ἔζευγμαι (παθητική)
μείγνυμι (mezclar)	μείγ-	μείζω	ἔμειξα, ἐμείγην	μέμειγμαι (παθητική)
ὄλλυμι (perder)	ὄλ-ε-	ὄλῶ	ὄλεσα, ἐλόμην	ὄλώλεκα, ὄλωλα
ὄμνυμι (jurar)	ὄμ-ο-	ὄμοῦμαι	ὄμοσα	ὄμώμοκα
πήγνυμι (cuajar)	πηγ-	πέζω	ἔπηξα, ἐπάγην	πέπηγα
ρήγνυμι (romper)	ρήγ-	ρήζω	ἔρρηξα, ἐρράγην	ἔρρηκα, ἔρρωγα

Δίδου τινὰ ῥήματα τοῦ θέματος εἰς φωνῆεν·

Da algunos verbos de tema en vocal:

ῥῆμα	θέμα	μέλλων	ἀόριστος	παρακείμενος
ζώννυμι (ceñir)	ζω-	ζώσω	ἔζωσα	ἔζωκα
κεράννυμι (mezclar)	κ(ε)ρα-	κερῶ ¹	ἐκέρασα	κέκραμαι (παθητική)
κρεμάννυμι (suspender)	κρεμα-	κρεμῶ ¹	ἐκρέμασα	κεκρέμακα (παθητική)

πετάννυμι (desplegar)	π(ε)τα-	πετάσω, πετῶ	ἐπέτασα	πέπταμαι
σβέννυμι (extinguir)	σβε-	σβέσω	ἔσβησα, ἔσβην	ἔσβηκα
σκεδάννυμι (dispersar)	σκεδα-	σκεδῶ ¹	ἐσκέδασα	ἐσκέδασμαι (παθητική)
στορέννυμι (extender)	στορε-	στορέσω	στόρεσα	ἐστόρεσμαι (παθητική)

¹ Ὡς ποιέω / ποιῶ.

Como ποιέω/ποιῶ.

δείκνυμι [δεικ-] (mostrar)

ένεργητική διάθεσις

voz activa

	όριστική	προστακτική	ύποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ένεστώς	δείκνυμι δείκνυς δείκνυσι(ν) δείκνυμεν δείκνυτε δεικνύασι(ν)	δείκνυ δεικνύτω δείκνυτε δεικνύντων	δεικνύω δεικνύης δεικνύη δεικνύωμεν δεικνύητε δεικνύωσι(ν)	δεικνύοιμι δεικνύοις δεικνύοι δεικνύοιμεν δεικνύοιτε δεικνύοιεν	δεικνύναι	δεικνύς, δεικνύντος; δεικνύσα, δεικνύσῃς; δεικνύν, δεικνύντος.
παρατατικός	ἔδεικνυν ἔδεικνυς ἔδεικνυ ἔδεικνυμεν ἔδεικνυτε ἔδεικνυσαν					
μέλλον	δείξω δείξεις δείξει δείξομεν δείξετε			δείξοιμι δείξοις δείξοι δείξοιμεν	δείξειν	δείξων, δείξοντος; δείξουσα, δείξούσῃς;

	δείξουσι(ν)			δείξοιτ ε δείξοιε ν		δείξον, δείξοντο ς.
άοριστος	ἔδειξα ἔδειξας ἔδειξε(ν) ἐδείξομεν ἐδείξοτε ἔδειξαν	δείξον δείξάτω δείξατε δείξάντων/ δείξάτωσαν	δείξω δείξης δείξη δείξωμεν δείξητε δείξωσι(ν)	δείξαιμι δείξαις δείξαι δείξαιμεν δείξαιτε δείξαιεν	δείξαι	δείξας, δείξαντο ς; δείξασα, δείξαση ς; δείξαν, δείξαντο ς.
παρακείμενο ς	δέδειχα δέδειχας δέδειξε(ν) δέδειχαμεν δέδειξατε δέδειξασι(ν)	δέδειχώς, δέδειχυῖα, δέδειχός ἴσθι δέδειχώς, δέδειχυῖα, δέδειχός ἔστω δέδειχότες, δέδειχυῖαι, δέδειχότα ἔστε δέδειχότες, δέδειχυῖαι, δέδειχότα ὄντων	δέδειχω δέδειχης δέδειχη δέδειχωμεν δέδειχητε δέδειχωσι (ν)	δέδειχοιμι δέδειχοις δέδειχοι δέδειχοιμεν δέδειχοιτε δέδειχοιεν	δέδειχέναι	δέδειχώς, δέδειχότος; δέδειχυῖα, δέδειχύιας; δέδειχός, δέδειχότος.
ὑπερσυντέλι κος	ἐδέδειχειν/ἐδ εδείχη ἐδέδειχεις/ἐδ εδείχης					

	<p>έδειξε</p> <p>έδειξαμεν</p> <p>δείξετε</p> <p>είδεσαν</p>					
<p>παρεκείμενο ς μέλλων</p>	<p>δειχώς, δειχῆ, δειχὸς ἔσομαι</p> <p>δειχώς, δειχῆ, δειχὸς ἔσει / ἔση</p> <p>δειχώς, δειχῆ, δειχὸς ἔσται</p> <p>δειχότες, δειχῆται, δειχότα ἔσμεθα</p> <p>δειχότες, δειχῆται, δειχότα ἔσεσθε</p> <p>δειχότες, δειχῆται, δειχότα ἔσονται</p>					

δείκνυμι [δεικ-] (mostrar)

παθητική διάθεσις

voz pasiva

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	δείκνυμαι δείκνυσαι δείκνυται δείκνυσθε δεικνύμεθα δείκνυσθε δείκνυνται	δείκνυσσο δεικνύσθω δείκνυσθε δεικνύσθων	δεικνύμαι δεικνύη δεικνύηται δεικνύμεθα δεικνύσθε δεικνύνται	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοιντο	δείκνυσθαι	δεικνύμενος, δεικνυμένους; δεικνυμένη, δεικνυμένης; δεικνύμενον, δεικνυμένους.
παρατατικός	ἔδεικνύμην ἔδεικνυσσο ἔδεικνυτο ἔδεικνύμεθα ἔδεικνυσθε ἔδεικνυντο					
μέλλον	δειχθήσομαι			δειχθησοίμην	δειχθήσεαι	δειχθησόμενος,

	μαι δειχθήσε ι δειχθήσε ται δειχθησό μεθα δειχθήσε σθε δειχθήσο νται			δειχθήσοιο δειχθήσοιτο δειχθησοίμεθ α δειχθήσοισθε δειχθήσοιντο	σθαι	δειχθησο μένου; δειχθησο μένη, δειχθησο μένης; δειχθησό μενον, δειχθησο μένου.
άοριστος	έδειχθην έδειχθης έδειχθη έδειχθημ εν έδειχθητ ε έδειχθησ αν	δείχθητι δειχθήτω δείχθητε δειχθέντων/δειχ θήτωσαν	δειχθῶ δειχθῆς δειχθῆ δειχθῶμ εν δειχθῆτε δειχθῶσ ι(ν)	δειχθείην δειχθείης δειχθείη δειχθείμεν δειχθείτε δειχθείεν/δειχ θείησαν	δειχθῆν αι	δειχθείς, δειχθέντο ς; δειχθείσα, δειχθείση ς; δειχθέν, δειχθέντο ς.
παρακείμε νος	δέδειγμα τι δέδειξαι δέδεικτα τι δεδείγμα θα δέδειγσθ ε δεδειγμέ νοι εἰσί(ν)	δέδειξο δεδείχθω δέδειχθε δεδείχθων/δεδεί χθωσαν	δεδειγμέ νος, δεδειγμέ νη, δεδειγμέ νον ῶ δεδειγμέ νος, δεδειγμέ νη, δεδειγμέ νον ῆς δεδειγμέ νος,	δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶην δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶης δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶη δεδειγμένοι, δεδειγμένα,	δεδείχθα τι	δεδειγμέν ος, δεδειγμέν ου; δεδειγμέν η, δεδειγμέν ης; δεδειγμέν ον, δεδειγμέν ου.

			<p>δεδειγμέ νη, δεδειγμέ νον ἦ</p> <p>δεδειγμέ νοι, δεδειγμέ ναι, δεδειγμέ να ὦμεν</p> <p>δεδειγμέ νοι, δεδειγμέ ναι, δεδειγμέ να ἦτε</p> <p>δεδειγμέ νοι, δεδειγμέ ναι, δεδειγμέ να ὦσι(ν)</p>	<p>δεδειγμένα εἶμεν</p> <p>δεδειγμένοι, δεδειγμένοι, δεδειγμένα εἶτε</p> <p>δεδειγμένοι, δεδειγμένοι, δεδειγμένα εἶεν</p>		
<p>ὑπερσυντ έλκος</p>	<p>ἐδεδείμ ην</p> <p>ἐδέδειξο</p> <p>ἐδέδεικτ ο</p> <p>ἐδεδείμ εθα</p> <p>ἐδέδειγθ ε</p> <p>ἐδεδειμ ένοι, ἐδεδειμ έναι, ἐδεδειμ</p>					

	ένα ἦσαν					
--	----------	--	--	--	--	--

δείκνυμι [δεικ-] (mostrar)**μεσότης διάθεσις**

voz media

	όριστική	προστακτική	ύποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφωτος
ἐνεστώς	δείκνυμαι δείκνυσαι δείκνυται δεικνύμεθα δείκνυσθε δείκνυνται	δείκνυσο δεικνύσθω δείκνυσθε δεικνύσθων	δεικνύωμαι δεικνύη δεικνύηται δεικνύομεθα δεικνύησθε δεικνύονται	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοιντο	δείκνυσθα
παρατατικός	ἐδείκνυμην ἐδείκνυσο ἐδείκνυτο ἐδείκνυμεθα ἐδείκνυθε ἐδείκνυντο				
μέλλον	δείξομαι δείξει δείξεται δειξόμεθα δείξεσθε δείξονται			δειξοίμην δειξοιο δειξοιτο δειξοίμεθα δειξοισθε δειξοιντο	δείξεσθα
ἀόριστος	ἐδείξαην ἐδείξω ἐδείξατο	δείξαι δείξάσθω	δείξωμαι δείξη δείξεται	δείξαιμην δείξαιο δείξαιτο	δείξασθα

	ἐδειξάμεθα ἐδείξασθε ἐδείξαντο	δείξασθε δείξασθων/δείξασθωσαν	δειξώμεθα δείξησθε δείξονται	δειξαίμεθα δείξαισθε δείξαιντο	
παρακείμενος	δέδειγμα δέδειξαι δέδεικται δεδείγμεθα δέδειγσθε δεδειγμένοι εἰσί(ν)	δέδειξο δεδείχθω δέδειχθε δεδείχθων/δεδείχθωσαν	δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον ᾧ δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον ἧς δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον ἧ δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα ᾧμεν δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα ἦτε δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα ᾧσι(ν)	δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶην δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶης δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶη δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα εἶμεν δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα εἶτε δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα εἶεν	δεδειχθαί
ὑπερσυντέλικος	ἐδεδείγμην ἐδέδειξο ἐδέδεικτο ἐδεδείγμεθα ἐδέδειγθε ἐδεδειγμένοι, ἐδεδειγμέναι,				

	έδειχθησαν				
--	------------	--	--	--	--

% %

ζώννυμι [ζω-] (ceñir)

ένεργητική διάθεσις

voz activa

	όριστική	προστακτικ ή	ύποτακτικ ή	εὐτική	ἀπαρέμφατ ος	μετοχή
ένεστώς	ζώννυμι ζώννυς ζώννυσι(ν) ζώννυμεν ζώννυτε ζώννύασι(ν)	ζώννυ ζώννύτω ζώννυτε ζώννύντων	ζωννύω ζωννύης ζωννύη ζωννύωμε ν ζωννύητε ζωννύωσι(ν)	ζωννύο ιμι ζωννύο ις ζωννύο ι ζωννύο ιμεν ζωννύο ιτε ζωννύο ιεν	ζωννύναι	ζωννύς, ζωννύντ ος; ζωννῦσ α, ζωννύσ ης; ζωννύν, ζωννύντ ος.
παρατατικός	έζώννυν έζώννυς έζώννυ έζώννυμεν έζώννυτε έζώννυσαν					
μέλλον	ζώσω ζώσεις ζώσει ζώσομεν ζώσετε			ζώσοιμ ι ζώσοις ζώσοι ζώσοιμ εν	ζώσειν	ζώσων, ζώσοντο ς; ζώσουσ α, ζωσούσ ης;

	ζώσουσι(ν)			ζώσοιτ ε ζώσοιε ν		ζῶσον, ζώσοντο ς.
ἀόριστος	ἔζωσα ἔζωσας ἔζωσε(ν) ἐζώσαμεν ἐζώσατε ἔζωσαν	ζῶσον ζωσάτω ζώσατε ζωσάντων/ ζωσάτωσαν	ζώσω ζώσης ζώση ζώσωμεν ζώσητε ζώσωσι(ν)	ζώσαιμι ι ζώσαις ζώσαι ζώσαιμι εν ζώσαιτε ε ζώσαιε ν	ζῶσαι	ζώσας, ζώσαντο ς; ζώσασα, ζωσάση ς; ζῶσαν, ζώσαντο ς.
παρακείμενο ς	ἔζωκα ἔζωκας ἔζωκε(ν) ἐζώκαμεν ἐζώκατε ἔζωκασι(ν)	ζωκῶς, ζωκυῖα, ζωκὸς ἴσθι ζωκῶς, ζωκυῖα, ζωκὸς ἔστω ζωκότες, ζωκυῖαι, ζωκότα ἔστε ζωκότες, ζωκυῖαι, ζωκότα ὄντων	ζώκω ζώκης ζώκη ζώκωμεν ζώκητε ζώκωσι(ν)	ζώκοιμι ζώκοις ζώκοι ζώκοιμι εν ζώκοιτε ε ζώκοιε ν	ζωκέμαι	ζωκῶς, ζωκότος ; ζωκυῖα, ζωκυίας ; ζωκός, ζωκότος .
ὑπερσυντέλι κος	ἐζώκειν/ἐζώ κη ἐζώκεις/ἐζώ κης ἐζώκει					

	<p>ἐζώκειμεν</p> <p>ἐζώκειτε</p> <p>ἐζώκεσαν</p>					
<p>παρακείμενο ς μέλλων</p>	<p>ζωκός, ζωκυῖα, ζωκός ἔσομαι</p> <p>ζωκός, ζωκυῖα, ζωκός ἔσει /ἔση</p> <p>ζωκός, ζωκυῖα, ζωκός ἔσται</p> <p>ζωκότες, ζωκυῖαι, ζωκότα ἔσόμεθα</p> <p>ζωκότες, ζωκυῖαι, ζωκότα ἔσεσθε</p> <p>ζωκότες, ζωκυῖαι, ζωκότα ἔσονται</p>					

ζώννουμι [ζω-] (ceñir)

παθητική διάθεσις

voz pasiva

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	δείκνυμαι δείκνυσαι δείκνυται δείκνυσθε δεικνύμεθα δείκνυσθε δείκνυνται	δείκνυσο δεικνύσθω δείκνυσθε δεικνύσθων	δεικνύμαι δεικνύη δεικνύηται δεικνύμεθα δεικνύσθε δεικνύνται	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοιντο	δείκνυσθαι	δεικνύμενος, δεικνυμένους; δεικνυμένη, δεικνυμένης; δεικνύμενον, δεικνυμένους.
παρατατικός	ἔδεικνύμην ἔδεικνυσο ἔδεικνυτο ἔδεικνύμεθα ἔδεικνυσθε ἔδεικνυντο					
μέλλον	δειχθήσο			δειχθησοίμην	δειχθήσε	δειχθησόμενος,

	μαι δειχθήσε ι δειχθήσε ται δειχθησό μεθα δειχθήσε σθε δειχθήσο νται			δειχθήσοιο δειχθήσοιτο δειχθησοίμεθ α δειχθήσοισθε δειχθήσοιντο	σθαι	δειχθησο μένου; δειχθησο μένη, δειχθησο μένης; δειχθησό μενον, δειχθησο μένου.
άοριστος	έδειχθην έδειχθης έδειχθη έδειχθημ εν έδειχθητ ε έδειχθησ αν	δείχθητι δειχθήτω δείχθητε δειχθέντων/δειχ θήτωσαν	δειχθῶ δειχθῆς δειχθῆ δειχθῶμ εν δειχθῆτε δειχθῶσ ι(ν)	δειχθείην δειχθείης δειχθείη δειχθείμεν δειχθείτε δειχθείεν/δειχ θείησαν	δειχθῆν αι	δειχθείς, δειχθέντο ς; δειχθείσα, δειχθείση ς; δειχθέν, δειχθέντο ς.
παρακείμε νος	δέδειγμα τι δέδειξαι δέδεικτα τι δεδείγμα θα δέδειγσθ ε δεδειγμέ νοι εἰσί(ν)	δέδειξο δεδείχθω δέδειχθε δεδείχθων/δεδεί χθωσαν	δεδειγμέ νος, δεδειγμέ νη, δεδειγμέ νον ῶ δεδειγμέ νος, δεδειγμέ νη, δεδειγμέ νον ῆς δεδειγμέ νος,	δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶην δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶης δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶη δεδειγμένοι, δεδειγμένοι,	δεδείχθα τι	δεδειγμέν ος, δεδειγμέν ου; δεδειγμέν η, δεδειγμέν ης; δεδειγμέν ον, δεδειγμέν ου.

			<p>δεδειγμέ νη, δεδειγμέ νον ἦ</p> <p>δεδειγμέ νοι, δεδειγμέ ναι, δεδειγμέ να ὦμεν</p> <p>δεδειγμέ νοι, δεδειγμέ ναι, δεδειγμέ να ἦτε</p> <p>δεδειγμέ νοι, δεδειγμέ ναι, δεδειγμέ να ὦσι(ν)</p>	<p>δεδειγμένα εἶμεν</p> <p>δεδειγμένοι, δεδειγμένοι, δεδειγμένα εἶτε</p> <p>δεδειγμένοι, δεδειγμένοι, δεδειγμένα εἶεν</p>		
<p>ὑπερσυντ έλκος</p>	<p>ἐδεδείμ ην</p> <p>ἐδέδειξο</p> <p>ἐδέδεικτ ο</p> <p>ἐδεδείμ εθα</p> <p>ἐδέδειθ ε</p> <p>ἐδεδειμ ένοι, ἐδεδειμ έναι, ἐδεδειμ</p>					

	ένα ἦσαν					
--	----------	--	--	--	--	--

ζώννυμι [ζω-] (ceñir)

μεσότης διάθεσις

voz media

	όριστική	προστακτική	ύποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφωτος
ἐνεστώς	δείκνυμαι δείκνυσαι δείκνυται δεικνύμεθα δείκνυσθε δείκνυνται	δείκνυσο δεικνύσθω δείκνυσθε δεικνύσθων	δεικνύωμαι δεικνύη δεικνύηται δεικνύομεθα δεικνύησθε δεικνύονται	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοιντο	δείκνυσθα
παρατατικός	ἐδείκνυμην ἐδείκνυσο ἐδείκνυτο ἐδείκνυμεθα ἐδείκνυθε ἐδείκνυντο				
μέλλον	δείξομαι δείξει δείξεται δειξόμεθα δείξεσθε δείξονται			δειξοίμην δειξοιο δειξοιτο δειξοίμεθα δειξοισθε δειξοιντο	δείξεσθα
ἀόριστος	ἐδείξαην ἐδείξω ἐδείξατο	δείξαι δείξασθω	δείξωμαι δείξη δείξεται	δειξαίμην δείξαιο δείξαιτο	δείξασθα

	ἐδειξάμεθα ἐδείξασθε ἐδείξαντο	δείξασθε δείξασθων/δείξασθωσαν	δειξώμεθα δείξησθε δείξονται	δειξαίμεθα δείξαισθε δείξαιντο	
παρακείμενος	δέδειγμα δέδειξαι δέδεικται δεδείγμεθα δέδειγσθε δεδειγμένοι εἰσί(ν)	δέδειξο δεδείχθω δέδειχθε δεδείχθων/δεδείχθωσαν	δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον ᾧ δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον ἧς δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον ἧ δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα ᾧμεν δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα ἦτε δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα ᾧσι(ν)	δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶην δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶης δεδειγμένος, δεδειγμένη, δεδειγμένον εἶη δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα εἶμεν δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα εἶτε δεδειγμένοι, δεδειγμέναι, δεδειγμένα εἶεν	δεδειχθαί
ὑπερσυντέλικος	ἐδεδείγμην ἐδέδειξο ἐδέδεικτο ἐδεδείγμεθα ἐδέδειχθε ἐδεδειγμένοι, ἐδεδειγμέναι,				

	έδειγμα ήσαν				
--	-----------------	--	--	--	--

Τέταρτον Μάθημα

Cuarta Lección

Περὶ τῶν τοῦ τρίτου εἴδους ῥημάτων·

ἄνευ διπλασιασμοῦ οὐδὲ προσθέτου

Los verbos de la tercera clase:
verbos sin reduplicación ni sufijo

Πρῶτος διάλογος

Primer diálogo

Τίς τῶν ῥημάτων τύπος ἐστὶ τὰ ῥήματα τοῦ τρίτου εἴδους;

¿Qué tipo de verbos son los verbos de la tercera clase?

Τάδε ῥήματά ἐστὶν ἐλλειπτικά ῥήματα.

Estos verbos son verbos defectivos.

Τί ἐστὶ τὰ ἐλλειπτικά ῥήματα;

¿Qué son los verbos defectivos?

Τὰ ἐλλειπτικά ῥήματά ἐστὶ δέοντα ῥήματα τῶν τινῶν ῥηματικῶν χρόνων.

Los verbos defectivos son verbos que carecen de algunos tiempos verbales.

Πόσα τινὰ ῥήματά ἐστὶν ἐν τῷ τρίτῳ εἴδει;

¿Cuántos verbos hay en la tercera clase?

Ἑξ.

Seis.

Τίνα;

- α) είμί,
- β) είμι,
- γ) φημί,
- δ) ήμί,
- ε) κάθημαι,
- ζ) κεῖσθαι.

¿Cuáles?

- α) είμί (ser),
- β) είμι (ir),
- γ) φημί (decir),
- δ) ήμί (decir),
- ε) κάθημαι (estar sentado),
- ζ) κεῖσθαι (yacer).

Περὶ τοῦ ῥήματος εἰμί

El verbo εἰμί (ser)

Πόσους τινὰς χρόνους εἰμί ἔχει;

¿Cuántos tiempos tiene εἰμί?

Τρεῖς.

Tres.

Τίνας;

¿Cuáles?

Ἐνεστώτα, παρατατικὸν καὶ μέλλοντα.

Presente, imperfecto y futuro.

Τί ῥηματικὸν θέμα τοῦ εἰμί ἐστίν;

¿Cuál es el tema verbal de εἰμί?

Ἐστίν ἐσ-.

Es ἐσ-.

Τίνα ῥήματα ἐγκλίνεται ὡς εἰμί;

¿Cuáles verbos se conjugan como εἰμί?

Τὰ σύνθετα ῥήματα ἐκ εἰμί.

Los verbos compuestos de εἰμί.

Δίδου τινὰ σύνθετα ῥήματα ἐκ εἰμί·

ἄπειμι (γενική),

ἔνειμι (δοτική),

μέτειμι (δοτική),
περίειμι (γενική),
πάρειμι (δοτική),
πρόσειμι (δοτική),
σύνειμι (δοτική),
ὑπειμι (δοτική).

Da algunos verbos compuestos de εἰμί:

ἄπειμι (estar ausente; γενική),
ἔνειμι (estar dentro; dativo),
μέτειμι (intervenir; dativo),
πάρειμι (estar presente; dativo),
περίειμι (ser superior; restar; γενική),
πρόσειμι (estar junto a; dativo),
σύνειμι (vivir con; dativo),
ὑπειμι (estar debajo de; dativo).

Τί δὲ τόνος ἐν τοῖς συνθέτοις ῥηματικοῖς ἐκ εἰμί;

¿Qué ocurre con el acento en los verbos compuestos de εἰμί?

Ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ τῷ παρατακτικῷ τῆς ὀριστικῆς, ἡ πρόθεσις φέρει τὸν τόνον εἰ τὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ποσὸν αὐτὸν παρείκει, ὡς πάρειμι, πάρισθι, ἀλλὰ παρέστω καὶ παρέστων.

En el presente y el imperativo de indicativo, la preposición lleva el acento si la cantidad de la última sílaba lo permite, como: πάρειμι (estoy presente), πάρισθι (está presente), pero παρέστω (esté presente) y παρέστων (estén presentes).

Τί δὲ οἱ ἄλλοι χρόνοι;

¿Qué pasa en los demás tiempos?

Τὸ μορφή εἰμί συντερεῖ τὸν τόνον ὡς παρῆν, παρέσομαι...

La forma de εἰμί conserva el acento, como: παρῆν (estaba presente), παρέσομαι (estaré presente)...

Δίδου τὸ παράδειγμα τοῦ εἰμί:

Da el paradigma de εἰμί:

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	εἰμί εἶ ἐστί(ν) ἐσμέν ἐστέ εἰσί(ν)	ἴσθι ἔστω ἔστε ἔστων/ἔστωσαν/ὄντων	ᾧ ἦς ἦ ᾧμεν ἦτε ᾧσι(ν)	εἶην εἶης εἶη εἶμεν/εἶημεν εἶτέ/εἶητε εἶεν/εἶησαν	εἶναι	ὄν, ὄντος, οὔσα, οὔσης; ὄν, ὄντος.
παρατατικός	ἦν/ἦ ἦσθα ἦν ἦμεν ἦτε ἦσαν					
μέλλον	ἔσομαι ἔσει / ἔση ἔσται ἐσόμεθα ἐσεσθε ἔσονται			ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο ἐσοίμεθα ἐσοισθε ἔσονται	ἔσεσθαι	ἐσόμενος, ἐσομένου; ἐσομένη, ἐσομένης; ἐσόμενον, ἐσομένου.

Περὶ τοῦ ῥήματος εἶμι

El verbo εἶμι (ir)

Τίς ἐστί τοῦ εἶμι πτώσις;

¿Cuál es el caso de εἶμι?

Αἰτιατική, ὡς εἶμι οἰκίαν.

Acusativo, así εἶμι οἰκίαν (voy a casa).

Πόσους τινὰς χρόνους εἶμι ἔχει;

¿Cuántos tiempos tiene εἶμι?

Δύο.

Dos.

Τίνας;

¿Cuáles?

Ἐνεστώτα καὶ παρατατικόν.

Presente e imperfecto.

Τί ῥηματικόν θέμα τοῦ εἶμι ἐστίν;

¿Cuál es el tema verbal de εἶμι?

εἰ-, ἰ-.

Es εἰ-, ἰ-.

Τίνα ῥήματα ἐγκλίνεται ὡς εἶμι;

¿Cuáles verbos se conjugan como εἶμι?

Τὰ σύνθετα ῥήματα ἐκ εἶμι.

Los verbos compuestos de εἶμι.

Δίδου τινὰ σύνθετα ῥήματα ἐκ εἶμι·

ἄνειμι,

ἄπειμι,

ἔξειμι (γενική),

ἔπειμι (αἰτιατική),

πρόσειμι (δοτική).

Da algunos verbos compuestos de εἶμι:

ἄνειμι (volver),

ἄπειμι (partir),

ἔξειμι (salir; genitivo),

ἔπειμι (ir hacia, acusativo),

πρόσειμι (acercarse; dativo).

Τί δὲ οἱ ἄλλοι ῥηματικοὶ χρόνοι τοῦ εἶμι;

¿Qué hay de los otros tiempos verbales de εἶμι?

Ὁ ἀόριστος καὶ παρακείμενος ἐγκλίνονται διὰ ἔρχομαι, ὡς ὁ ἀόριστος ἦθλον καὶ ὁ παρακείμενος ἐλήλυθα.

El aoristo y el perfecto se conjugan mediante ἔρχομαι (ir), así el aoristo ἦθλον y el perfecto ἐλήλυθα.

Δίδου τὸ παράδειγμα τοῦ εἶμι·

Da el paradigma de εἶμι·

	ὀριστική	προστακτικ ή	ὑποτα κτική	εὐτική	ἀπαρέμφ ατος	μετοχή
ἐνεστώς	εἶμι		ἴω	ἴοιμι	ίεναι	ίών, ιόντος;

	εἶ εἶσι(ν) ἴμεν ἴτε ἴασι(ν)	ἴθι ἴτω ἴτε ἰόντων	ἴης ἴη ἴωμεν ἴητε ἴωσι(ν))	ἴοις ἴοι ἴοιμεν ἴοιτε ἴοιεν		ἰοῦσα, ἰούσης; ἰόν, ἰόντος.
παρατατικός	ἦα / ἦειν ἦεισθα / ἦεις ἦει / ἦειν ἦμεν / ἦιμεν ἦτε / ἦειτε ἦσαν / ἦεσαν					
μέλλον	εἶμι εἶ εἶσι(ν) ἴμεν ἴτε ἴασι(ν)			ἐλευσοίμην ἐλεύσοιο ἐλεύσοιτο ἐλευσοίμεθα ἐλεύσοισθε ἐλεύσοιντο	ἐλεύσεσθαι	ἐλευσόμενος, ἐλευσομένων; ἐλευσομένη, ἐλευσομένης; ἐλευσόμενον, ἐλευσομένων.
ἀόριστος	ἦλθον ἦλθες ἦλθε(ν) ἦλθομεν ἦλθετε	ἦλθε ἦλθέτω ἦλθετε	ἦλθω ἦλθης ἦλθη ἦλθω μεν ἦλθητ	ἦλθοιμι ἦλθοις ἦλθοι ἦλθοιμεν ἦλθοιτε	ἦλθεῖν	ἦλθών, ἦλθόντος; ἦλθοῦσα, ἦθλούσης; ἦλθόν, ἦλθόντος.

	ἤλθον	ἤλθόντων / ἤλθέτωσαν	ε ἤλθω σι(ν)	ἤλθοιεν		
παρακείμενο ς	ἐλήλυθα ἐλήλυθας ἐλήλυθε(ν) ἐληλύθαμεν ἐληλύθατε ἐληλύθασι(ν)	ληλυθώς, ληλυθυῖα, ληλυθὸς ἴσθι ληλυθώς, ληλυθυῖα, ληλυθὸς ἔστω ληλυθότες, ληλυθυῖαι, ληλυθότες ἔστε ληλυθότες, ληλυθυῖαι, ληλυθότες ὄντων	ληλύθ ω ληλύθ ης ληλύθ η ληλύθ ωμεν ληλύθ ητε ληλύθ ωσι(ν)	ληλύθοιμι ληλύθοις ληλύθοι ληλύθοιμεν ληλύθοιτε ληλύθοιεν	ληλυθέν αι	ληλυθώς, ληλυθότος ; ληλυθυῖα, ληλυθυίας; ληλυθός, ληλυθότος .

Περὶ τοῦ ῥήματος φημί

El verbo φημί (decir)

Πόσους τινὰς χρόνους φημί ἔχει;

¿Cuántos tiempos tiene φημί?

Τέτταρες.

Cuatro.

Τίνας;

¿Cuáles?

Ἐνεστώτα, παρατατικόν, μέλλοντα καὶ ἀόριστον.

Presente, imperfecto, futuro y aoristo.

Τί ῥηματικὸν θέμα τοῦ φημί ἐστίν;

¿Cuál es el tema verbal de φημί?

φα-, φη-.

Es φα-, φη-.

Τί δὲ ἐγκλισις;

¿Qué hay de la éncclisis?

Ὁ ὀριστικὸς ἐνεστώς τοῦ φημί ἐγκλιτικὸς ἐστίν, πλὴν τοῦ δευτέρου προσώπου ἐνικῶς φής / φής, ὡς·

Τί φησι;

ἀλλὰ

τί φής;

El presente indicativo de φημί es enclítico, excepto la segunda persona singular φής / φής, así:

Τί φησι;
(¿qué dice (él, ella, eso)?)

pero
τί φής;
(¿qué dices?)

Τίς ἐστὶν ἡ διάνοια τοῦ φημί;
¿Cuál es el sentido de φημί?

Ὁ παρατατικὸς καὶ ἡ ἀπαρέμφατος εἰσὶν ὡς ἀόριστος, φήσω καὶ ἔφησα σημαίνουν
κατάφημι.

El imperfecto y el infinitivo son como un aoristo; φήσω y ἔφησα significan afirmar.

Δίδου τὸ παράδειγμα τοῦ φημί·
Da el paradigma de φημί·

φημί [φη-, φα-] (decir)

ἐνεργητικὴ διάθεσις

voz activa

	ὀριστική	προστακτικὴ ἢ	ὑποτακτική	ἐντική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	φημί φής / φής φησί(ν) φαμέν φατέ φασί(ν)	φάθι φάτω φάτε φάντων	φῶ < (φη- ω) φής φή φῶμε ν φήτε φῶσι(φαίην φαίης φαίη φαῖμεν φαῖτε φαῖεν / φαίησαν	φάναι	φάς, φάντος; φᾶσα, φάσης, φᾶν, φάντος.

			ν)			
παρατατικός	ἔφην ἔφησθα / ἔφης ἔφη ἔφαμεν ἔφατε ἔφασαν					
μέλλον	φήσω φήσεις φήσει φήσομεν φήσετε φήσουσι(ν)			φήσοιμι φήσοις φήσοι φήσοιμεν φήσοιτε φήσοιεν	φήσειν	φήσων, φήσοντος; φήσουσα, φησούσης; φήσον, φήσοντος.
ἀόριστος	ἔφησα ἔφησας ἔφησε(ν) ἐφήσαμεν ἐφήσατε ἔφησαν	(φήσον φησάτω φήσατε φησάντων)	φήσω φήσης φήση φήσο μεν φήσητ ε φήσω σι(ν)	φήσαιμι φήσαις φήσαι φήσαιμεν φήσαιτε φήσαιεν	φήσαι	φήσας, φήσαντος; φήσασα, φησάσης; φήσαν, φήσαντος.

Τί δὲ αἱ ἄλλαι διαθέσεις;

¿Qué hay de las otras voces?

Τί δὲ αἱ ἄλλαι διαθέσεις;

¿Qué hay de las otras voces?

Γινώσκεται ἐν ἐνεστώτι μέσῃν προστακτικῇν (φάο, φάσθω), μέσῃν ἀπαρέμφατον (φάσθαι) καὶ μέσῃν μετοχῇν (φάμενος), πρὸς μέσῳ παρατατικῶ (ἐφάμην).

Se conocen en presente un imperativo medio (φάο, φάσθω), un infinitivo medio (φάσθαι) y un participio medio (φάμενος), además de un imperfecto medio (ἐφάμην).

φημί [φη-, φα-] (decir)

μεσότης διάθεσις

voz media

	ὀριστική	προστακτικ ή	ὑποτα κτική	εὐτική	ἀπαρέμφ ατος	μετοχή
ἐνεστώς		φάο φάσθω φάσθε φάσθων			φάσθαι	φάμενος, φαμένου; φαμένη, φαμένης; φάμενον, φαμένου.
παρατατικός	ἐφάμην ἐφάου ἐφάτο ἐφάμεθα ἐφάσθε ἐφάντο					

Περὶ τοῦ ῥήματος ἡμί

El verbo ἡμί (decir)

Πῶς ἐν χρείᾳ ἐστὶ τὸ ῥῆμα ἡμί;

¿Cómo se usa el verbo ἡμί?

Μόνον ἐν τοῖς ῥήμασιν·

ἡμί,

ἦν δ' ἐγώ,

ἦν δ' ὅς.

Solo en la locuciones:

ἡμί (digo),

ἦν δ' ἐγώ (yo decía, dije),

ἦν δ' ὅς (él decía, dijo).

Περὶ τοῦ ῥήματος κάθημαι

El verbo κάθημαι (estar sentado)

Τί ἐστὶ τὸ ῥηματικὸν θέμα τοῦ κάθημαι;

¿Cuál es el tema verbal de κάθημαι?

Τὸ ῥηματικὸν θέμα ἐστὶ καθ-η-.

El tema verbal es καθ-η-.

Τίνας χρόνους ἔχει κάθημαι;

¿Qué tiempos tiene κάθημαι?

Τὸν ἐνεστώτα καὶ τὸν παρατατικόν.

El presente y el imperfecto.

Τίς ἐστὶν ἡ διάνοια τοῦ κάθημαι;

¿Cuál es el sentido de κάθημαι?

κάθημαι τοῦ ἐνεστώτος μοργὴν ἔχον, ἡ διάνοια αὐτοῦ ἐστὶ τοῦ παρακειμένου.

Aunque κάθημαι tiene forma de presente, su sentido es de perfecto.

κάθημαι [καθ-η-] (estar sentado)

	ὀριστική	προστακτικὴ ἢ	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
ἐνεστώς	κάθημαι κάθησαι κάθηται καθήμεθα	κάθησο καθήσθω	καθῶμαι κάθη καθῆτ	καθοίμην κάθιο κάθοιτο καθοίμεθα	καθῆσθαι	καθήμενος , καθημένου ; καθημένη,

	κάθησθε κάθηνται	κάθησθε καθήσθων	αι καθώ μεθα καθῆσ θε καθῶν ται	κάθοισθε κάθουιντο		καθημένης ; καθήμενον , καθημένου .
παρατατικός	ἐκάθημην ἐκάθησο ἐκάθητο ἐκαθήμεθα ἐκάθησθε ἐκάθηντο					

Περὶ τοῦ ῥήματος κείσθαι

El verbo κείσθαι (yacer)

Τί ἐστὶ τὸ ῥηματικὸν θέμα τοῦ κείσθαι;

¿Cuál es el tema verbal de κείσθαι?

Τὸ ῥηματικὸν θέμα ἐστὶ κει-.

El tema verbal es κει-.

Τίνας χρόνους ἔχει κείσθαι;

¿Qué tiempos tiene κείσθαι?

Τὸν ἐνεστώτα καὶ τὸν παρατατικὸν καὶ τὸν μέλλοντα.

El presente, el imperfecto y el futuro.

Τίς ἐστὶν ἡ διάνοια τοῦ κείσθαι;

¿Cuál es el sentido de κείσθαι?

κείσθαι τοῦ ἐνεστώτος μορφήν ἔχον, ἡ διάνοια αὐτοῦ ἐστὶ τοῦ παρακειμένου.

Aunque κείσθαι tiene forma de presente, su sentido es de perfecto.

Πῶς ἐν χρειᾷ ἐστὶ τὸ ῥῆμα κείσθαι;

¿Cómo se usa el verbo κείσθαι?

Ὁ μὲν τοῦ κείσθαι ἐνεστώτος ἀντικαθίστησιν τὸν τοῦ τίθημι παρακειμένου, ὁ δὲ τοῦ κείσθαι παρατατικὸς τὸν ὑπερσυντέλικον.

Por un lado, el presente de κείσθαι reemplaza el perfecto de τίθημι, por otro, el imperfecto de κείσθαι reemplaza el pluscuamperfecto de τίθημι.

κείσθαι [κει-] (estar sentado)

	ὀριστική	προστακτικ ή	ὕποτα κτική	εὐτική	ἀπαρέμφ ατος	μετοχή
ἐνεστώς	κεῖμαι κεῖσαι κεῖται κεῖμεθα κεῖσθε κεῖνται	κεῖσο κεῖσθω κεῖσθε κεῖσθων	κέητα ι κέησθ ε ¹ κέωντ αι ¹	κέοιτο κέοιντο ¹	κεῖσθαι	κείμενος, κειμένου; κειμένη, κειμένης; κείμενον, κειμένου.
παρατατικός	ἐκείμην ἔκεισο ἔκειτο ἐκείμεθα ἔκεισθε ἔκειντο					
μέλλον	κείσομαι κείσει κείσεται κείσόμεθα κείσεσθε κείσονται					

¹ Μόνον ἐν ῥήμασι συνθέτοις.

Solo en verbos compuestos.

Περὶ τοῦ ῥήματος οἶδα

El verbo οἶδα (saber)

Τί ἐστὶν οἶδα;

¿Qué es οἶδα?

οἶδά ἐστι ὁ τοῦ *εἰδῶ δεύτερος παρακείμενος.

οἶδα es el perfecto segundo de *εἰδῶ (saber).

Τίς ἐστὶν ἡ διάνοια τοῦ οἶδα ;

¿Cuál es el sentido de οἶδα?

οἶδα τοῦ παρακειμένου μοργῆν ἔχον, ἡ διάνοιά αὐτοῦ ἐστὶ τοῦ ἐνετώτος.

Aunque οἶδα tiene forma de perfecto, su sentido es de presente.

Τί ἐστὶ τὸ ῥηματικὸν θέμα τοῦ οἶδα;

¿Cuál es el tema verbal de οἶδα?

Fοιδ-, Fειδ-, Fιδ-.

Fοιδ-, Fειδ-, Fιδ-.

Τί τὸδε ῥῆμα συνάπτει τοῖς ῥήμασιν εἰς -μι;

¿Por qué este verbo se vincula a los verbos en -μι?

Ὅτι οὐκ ἔχει ἐνοποιὸν φωνήεν.

Porque no tiene vocal unitiva.

Δίδου τὸ παράδειγμα τοῦ ῥήματος οἶδα:

Da el paradigma del verbo οἶδα:

	ὀριστική	προστακτική	ὑποτακτική	εὐτική	ἀπαρέμφατος	μετοχή
παρακείμενος (ἐνεστώς)	οἶδα οἶσθα οἶδε(ν) ἴσμεν ἴστε ἴσασι(ν)	ἴσθι ἴστω ἴστε ἰσόντων	εἰδῶ εἰδῆς εἰδῆ εἰδῶμεν εἰδῆτε εἰδῶσι(ν)	εἰδείην εἰδείης εἰδείη εἰδείμεν εἰδείτε εἰδείεν	εἰδέναι	εἰδώς, εἰδότος; εἰδυῖα, εἰδυίας; εἰδός, εἰδότος.
ὑπερσυντέλικος (παρατατικός)	ἤδη/ἤδειν ἤδησθα/ἤδεις ἤδει(ν) ἤσμεν/ἤδεμεν ἤστε/ἤδετε ἤσαν / ἤδεσαν					
μέλλον	εἴσομαι εἴσει εἴσεται εἰσόμεθα εἴσεσθε εἴσονται			εἰσοίμην εἴσοιο εἴσοιτο εἰσοίμεθα εἴσοισθε εἴσοιντο	εἴσεσθαι	εἰσόμενος, εἰσομένον; εἰσομένη, εἰσομένης; εἰσόμενον, εἰσομένον.

Περὶ τῶν τινῶν δευτέρων ἀορίστων ἄνευ τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος

Algunos aoristos segundos sin vocal temática

Τί τάδε ῥήματα συνάπτει τοῖς ῥήμασιν εἰς -μι;

¿Por qué estos verbos se vinculan a los verbos en -μι?

Ὅτι οὐκ ἔχει ἐνοποιὸν ἢ θεματικὸν φωνήεν.

Porque no tienen vocal unitiva o temática.

Τί χαρακτηριστικὸν ἔχει τάδε ῥήματα;

¿Qué característica tienen estos verbos?

Τάδε ῥήματα λήγει εἰς -ω, ἔχει ἀποτεινὸν θέμα ἐν ἐνεστώτι.

Estos verbos terminan en -ω y tienen un tema alargado en presente.

Τίνα ῥήματά ἐστιν·

¿Cuáles son los verbos?

Οἷον·

Por ejemplo:

	θέμα	μέλλον	δεύτερος ἀόριστος	παρακείμενος
βαίνω (andar)	βα-	βήσομαι	ἔβην	βέβηκα
ἀποδιδράσκω (huir)	δρα-	ἀποδράσομαι	ἀπέδραν	ἀποδέδρακα
χαίρω (alegrarse)	χαρε-	χαιρήσω	ἐχάρην	κεχάρηκα
γιγνώσκω	γνο-	γνώσομαι	ἔγνων	ἔγνωκα

(conocer)				
δύομαι (sumergirse)	δυ-	δύσομαι	ἔδυν	δέδυκα

Δίδου παραδείγματα τοῦ δευτέρου ἀορίστου τῶνδε ῥημάτων·

Da los paradigmas del aoristo segundo de estos verbos:

	ὀριστική	προστακτικ ή	ὑποτακτικ ή	εὐτική	ἀπαρέμφατ ος	μετοχή
βαίνω	ἔβην ἔβης ἔβη ἔβημεν ἔβητε ἔβησαν	βῆθι βήτω βῆτε βάντων	βῶ βῆς βῆ βῶμεν βῆτε βῶσι	βαίην βαίης βαίη βαῖμεν βαῖτε βαῖεν	βῆναι	βάς, βάντος; βᾶσα, βάσης; βάν, βάντος.
ἀποδιδράσκ ω	ἀπέδραν ἀπέδρας ἀπέδρα ἀπέδραμε ν ἀπέδρατε ἀπέδρασα ν	ἀπόδραθι ἀποδράτω ἀπόδρατε ἀποδράντω ν	ἀποδρῶ ἀποδρᾶς ἀποδρᾶ ἀποδρῶμε ν ἀποδρᾶτε ἀποδρῶσι	ἀποδραίην ἀποδραίης ἀποδραίη ἀποδραῖμ εν ἀποδραῖτε ἀποδραῖεν	ἀποδρᾶναι	ἀποδράς, ἀποδράντο ς; ἀποδρᾶσα, ἀποδράσης ; ἀποδράν, ἀποδράντο ς.
χαίρω	ἐχάρην ἐχάρης ἐχάρη ἐχάρημεν ἐχάρητε ἐχάρησαν	χάρηθι χαρήτω χάρητε χαρέντων	χαρῶ χαρής χαρῆ χαρῶμεν χαρήτε χαρῶσι	χαρείην χαρείης χαρείη χαρεῖμεν χαρεῖτε χαρεῖεν	χαρῆναι	χαρεῖς, χαρέντος; χαρεῖσα, χαρείσης; χαρέν, χαρέντος.

γιγνώσκω	ἔγνων ἔγνως ἔγνω ἔγνωμεν ἔγνωτε ἔγνωσαν	γνώθι γνώτω γνώτε γνόντων	γνώ γνώς γνώ γνώμεν γνώτε γνώσι	γνοίην γνοίης γνοίη γνοῖμεν γνοῖτε γνοῖεν	γῶναι	γνούς, γνόντος; γνοῦσα, γνούσης; γνόν, γνόντος.
δύομαι	ἔδυν ἔδυσ ἔδυ ἔδυμεν ἔδυτε ἔδυσαν	δῦθι δύτω δῦτε δύντων	δύω δύης δύη δύωμεν δύητε δύωσι		δῦναι	δύς, δύντος; δῦσα, δύσης; δύν, δύντος.

Πέμπτον Μάθημα

Quinta Lección

Περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων

Los verbos irregulares

Πρῶτος διάλογος

Primer diálogo

Πόσα τινὰ γένη τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων ἐστίν;

¿Cuántos tipos de verbos irregulares hay?

Τέτταρα.

Cuatro.

Τίνα;

¿Cuáles?

α) τὰ τῶν πολλῶν ῥιζῶν ῥήματα,

β) τὰ ἀρκτικὰ ῥήματα,

γ) τὰ ῥήματα σὺν ἐνισχύσει ἐν -ε ἐν τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι, καὶ

δ) τὰ ῥήματα σὺν ἐνισχύσει ἐν τῷ μυγμῷ τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι.

α) verbos polirrizos,

β) verbos incoativos,

γ) verbos con refuerzo en -ε en el tema de presente, y

δ) verbos con refuerzo en nasal en el tema de presente.

Ἄρα ῥῆμα μόνον ἔχει πρόσεστι τῷ ἐνὶ γένει τοῦ ῥήματος;

¿Acaso un verbo solo puede pertenecer a un tipo de verbo?

Οὐχ, ῥῆμα ἔχει πρόσειναι τοῖς ἑτεροίοις γένεσι τῶν ῥημάτων, οἷον· πίνω ἐστὶ τῆς ἑτεροίας ῥίζης ῥῆμα καὶ ῥῆμα σὺν ἐνισχύσει ἐν τῷ μυγμῷ.

No, un verbo puede pertenecer a distintos tipos de verbos por ejemplo, πίνω es un verbo polirrizo y también es un verbo con refuerzo nasal.

Περὶ τῶν τῶν πολλῶν ῥιζῶν ῥημάτων

Los verbos polirrizos

Τί τάδε ῥήματα ὀνομάζεται τὰ τῶν πολλῶν ῥιζῶν ῥήματα;

¿Por qué estos verbos se llaman verbos polirrizos?

Ὅτι τὰ ῥηματικὰ θέματα αὐτῶν πλάττεται διὰ τῶν ἑτεροίων ῥιζῶν, οἷον·

λέγω, θέματα λεγ-, φερ-, φεπ-,

μέλλων· ἐρῶ,

ἀόριστος· εἶπον,

παρακείμενος· εἶρηκα.

Porque sus temas verbales se forman mediante raíces distintas, por ejemplo:

λέγω (decir), temas: λεγ-, φερ-, φεπ-,

futuro: ἐρῶ,

aoristo: εἶπον,

perfecto: εἶρηκα.

Πόσα τινὰ εἶδη τῶν τῶν πολλῶν ῥιζῶν ῥημάτων ἐστίν;

¿Cuántas clases de verbos polirrizos hay?

Δύο.

Dos.

Τίνα;

¿Cuáles?

α) ῥήματα σὺν τῶν ἑτεροίων ῥιζῶν θέμασι, καὶ

β) ῥήματα σὺν θέμασι τῆς μιᾶς μόνης μεταβαλλομένης ῥίζας.

α) verbos con temas de raíces distintas, y

β) verbos con temas de una sola raíz modificada.

Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν τῶν ἑτεροίων ῥιζῶν θέμασι

Los verbos con temas de distintas raíces

ῥῆμα	θέματα	μέλλον	ἀόριστος	παρακείμενος
αἰρέω-ῶ (coger) ὀ. (ser elegido) π. (elegir) μ.	ἀρ-, ἐλ-	αἰρήσω αἰρεθήσομαι αἰρήσομαι	εἶλον ἤρέθην εἰλόμην	ἤρηκα ἤρημαι ἤρημαι
ἔρχομαι (ir)	ἐρχ-, -ι, ἐλ(υ)θ-	εἶμι	ἤλθον	ἐλήλυθα
ἐσθίω (comer)	ἐδ-, φαγ-	ἔδομαι	ἔφαγον	ἐδήδοκα
λέγω (decir)	λεγ-, φερ-, φεπ-	ἔρῶ	εἶπον	εἶρηκα
ὀράω-ῶ (ver) ὀ. π.	ροπ-, ὀπ-, φιδ-	ὄψομαι ὀφθήσομαι	εἶδον ὤφθην	ὄρακα ὄραμαι
πίνω (beber) ὀ. π.	πι-, πο-	πίομαι ποθήσομαι	ἔπιον ἐπόθην	πέπωκα πέπομαι
τρέχω (correr)	τρεχ-, δραμ-	δραμοῦμαι	ἔδραμον	δεδράμηκα
φέρω (llevar) ὀ. π.	φερ-, οἰ-, ἐνε(γ)κ-	οἶσω ἐνεχθήσομαι	ἤνεγκον ἤνέχθην	ἐνήνοχα ἐνήνεγμα

Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν θέμασι τῆς μιᾶς μόνης μεταβαλλομένης ῥίζας

Los verbos con temas de una sola raíz modificada

ῥῆμα	θέματα	μέλλων	ἀόριστος	παρακείμενος
βάλλω (disparar)	βαλ-, βλη-	βαλῶ	ἔβαλον	βέβληκα
γίγνομαι (llegar a ser)	γεν-, γεν-, γον-	γεγήσομαι	ἔγενόμην	γέγονα
ἔπομαι (seguir)	ἐπ-, ψπ-	ἔψομαι	ἐσπόμην	
ἔχω (tener)	ἐχ-, σχ-, σεχ-	ἔξω	ἔσχον	ἔσχηκα
καλέω-ῶ (llamar) ό. π.	καλ-, κλη-	καλῶ κληθήσομαι	ἐκάλεσα ἐκλήθην	κέκληκα κέκλημαι
κάω, καίω (incendiar)	κα-, καυ-	καύσω	ἔκαυσα	κέκαυκα
κλάω, κλαίω (llorar)	κλαι-, κλαυ-	κλαύσομαι	ἔκλαυσα	
λείπω (dejar)	λιπ-, λειπ-, λοιπ-	λείψω	ἔλιπον	λέλοιπα
πάσχω (sufrir)	παθ-, πενθ-, πονθ-	πείσομαι	ἔπαθον	πέπονθα
πείθομαι (obedecer)	πιθ-, πειθ-, ποιθ-	πείσομαι	ἐπιθόμην	πέποιθα
πίπτω (caer)	πτ-, πετ-, πεσ-	πεσοῦμαι	ἔπεσον	πέπτωκα
πλέω (navegar)	πλε-, πλευ-	πλεύσομαι	ἔπλευσα	πέπλευκα

πνέω (soplar)	πνε-, πνευ-	πνεύσομαι	ἔπνευσα	πέπνευκα
ῥέω (fluir)	ῥε-, ῥυ-, ῥευ-	ῥεύσομαι	ἔρρῦην	ἔρρῦηκα
τείνω (extender) ὁ. π.	τεν-, τα-	τενῶ ταθήσομαι	ἔτεινα ἐτάθην	τέτακα τέταμαι
τίκτω (dar a luz)	τεκ-, τοκ-, τκ-	τέξομαι	ἔτεκτον	τέτοκα
χέω (verter) ὁ. π.	χε-, χυ-	χέω χυθήσομαι	ἔχεα ἐχύθην	κέχυκα κέχυμαι
φεύγω (juir)	φυγ-, φευγ-	φεύξομαι	ἔφυγον	πέφευγα

Ἑκτον Μάθημα

Sexta Lección

Περὶ τῶν ἀρκτικῶν ῥημάτων καὶ τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει

Los verbos incoativos y los verbos con refuerzo

Περὶ τῶν ἀρκτικῶν ῥημάτων

Los verbos incoativos

Τί ἐστι τὰ ἀρκτικὰ ῥήματα;

¿Qué son los verbos incoativos?

Τὰ ἀρκτικὰ ῥήματά ἐστι ῥήματα κατιθέντα τὴν τῆς πράξεως ἀρχήν, οἷον· γηράσκω.

Los verbos incoativos son verbos que indican el comienzo de la acción, por ejemplo: γηράσκω (envejezco).

Πῶς τάδε ῥήματα κατιθέασι τὴν τῆς πράξεως ἀρχήν;

¿Cómo señalan estos verbos el comienzo de la acción?

Διὰ τοῦ ἀρκτικοῦ -σκ (-ισκ μετὰ σύμγωνον) ἐν τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι.

Mediante el refuerzo -σκ (-ισκ después de consonante) en el tema de presente.

Πόσα τινὰ εἶδη τῶν ἀρκτικῶν ῥημάτων ἐστίν;

¿Cuántas clases de verbos incoativos hay?

Δύο.

Dos.

Τίνα;

¿Cuáles?

α) τὰ ῥήματα ἄνευ διπλασιασμοῦ ἐν τῷ ἐνεστώτι, καὶ

β) τὰ ῥήματα σὺν διπλασιασμῷ ἐν τῷ ἐνεστώτι.

α) verbos sin reduplicación en el presente, y

β) verbos con reduplicación en el presente.

Δίδου τὰ τινὰ ῥήματα ἄνευ διπλασιασμοῦ ἐν τῷ ἐνεστώτι·

Da algunos verbos sin reduplicación en el presente:

ῥῆμα	θέματα	μέλλον	ἀόριστος	παρακείμενος
ἀλίσκομαι (ser cogido)	άλ-, άλω-	άλώσομαι	έάλων	έάλωκα
ἀναλίσκω (gastar)	ἀναλω-	ἀναλώσω	ἀνήλωσα	ἀνήλωκα
ἀρέσκω (agradar)	ἀρε-	ἀρέσω	ἤρεσα	
γηράσκω (envejezco)	γηρα-	γηράσομαι	έγήρασα	γεγήρακα
διδάσκω (enseñar)	διδαχ-	διδάξω	έδίδαξα	δεδίδαχα
εύρίσκω ὁ. π- (encontrar) μ-	εύρ-, εύδε-, εύρη-	εύρήσω εύρηθήσομαι εύρήσομαι	εύρον εύρέθην εύρόμην	εύρηκα εύρημαι εύρημαι
ήβάσκω (ser joven)	ήβα-	ήβήσω	ήβησα	ήβηκα
θνήσκω	θαν-, θνη-	ἀποθανοῦμαι	ἀπέθανον	τέθηκα

(morir)				
ὀφλισκάνω (incurrir)	ὀφλ-, ὀφλε-	ὀφλήσω	ῶφλων	ῶφληκα

Δίδου τὰ τινὰ ῥήματα σὺν διπλασιασμῷ ἐν τῷ ἐνεστώτι·

Da algunos verbos con reduplicación en el presente:

ῥῆμα	θέματα	μέλλον	ἀόριστος	παρακείμενος
γιγνώσκω (conocer)	γνω(σ)-	γνώσομαι	ἔγνω	ἔγνωκα
διδράσκω (huir)	δρα-	δράσομαι	ἔδραν	δέδρακα
ἀναμιμνήσκω (recordar)	μνη-	ἀναμνήσω	ἀνέμνησα	
μιμνήσκομαι (acordarse)	μνη-	μησθήσομαι	ἐμνήσθην	μέμνημαι
τιτρώσκω ὀ. (herir) π.	τρω-	τρώσω τρωθήσομαι	ἔτρωσα ἐτρώθην	τέτρωκα τέτρωμαι

Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει

Los verbos con refuerzo

Πόσα τινὰ εἶδη τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει ἐστίν;

¿Cuántos tipos de verbos con refuerzo hay?

Δύο.

Dos.

Τίνα;

¿Cuáles?

α) τὰ ῥήματα σὺν ἐνισχύσει ἐν -ε ἐν τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι, καὶ

β) τὰ ῥήματα σὺν ἐνισχύσει ἐν τῷ μυγμῷ τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι.

α) los verbos con refuerzo en -ε en el tema de presente, y

β) los verbos con refuerzo en nasal en el tema de presente.

Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει ἐν -ε ἐν τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι

Los verbos con refuerzo en -ε en el tema de presente

Τί δὲ θέμασι τοῦ μέλλοντος, ἀορίστου καὶ παρακειμένου;

¿Qué ocurre con los temas de futuro, aoristo y perfecto?

Ἐν τοῖσδε θέματι τὸ -ε ἐκτείνεται εἰς -η, οἶον·

αὔξω, αὐξήσω, ηὔξησα, ηὔξηκα.

En estos temas la -ε se alarga en -η, por ejemplo:

αὔξω (aumentar), αὐξήσω (futuro), ηὔξησα (aoristo), ηὔξηκα (perfecto).

Δίδου τὰ τινὰ ῥήματα ἐνισχύσει ἐν -ε ἐν τῷ ἐνεστώτι·

Da algunos verbos con refuerzo en -ε en el presente:

ῥῆμα	θέματα	μέλλον	ἀόριστος	παρακείμενος
γαμέω-ῶ (tomar por esposa) Ὁ. (tomar por marido) μ.	γαμε-, γαμ-	γαμῶ	ἔγημα	γεγάμηκα
δοδέω-ῶ (parecer)	δοκε-, δοκ	δόζω	ἔδοξα	δέδογμα (π).
δοκεῖ (parecer)		δόξει	ἔδοξε(ν)	δέδοκται
ὠθέω-ῶ Ὁ. (rechazar) π.	ὠθε-, ὠθ-	ῶσω ὠσθήσομαι	ἔωσα ἔωσθην	ἔωκα ἔωσμαι

Δίδου τοὺς τινὰς μέλλοντες, ἀορίστους καὶ παρακειμένους ἐνισχυομένους ἐν -ε (-η):

Da algunos futuros, aoristos y perfectos reforzados en -ε (-η):

ῥῆμα	θέματα	μέλλον	ἀόριστος	παρακείμενος
αὔζω (aumentar)	αὐξ-, αὐξη	αὐξήσω	ἠὔξησα	ἠὔξηκα
ἄχθομαι (afligirse)	ἄχθ-, ἄχθε	ἄχθέσομαι	ἠχθέσθην	
βούλομαι (querer)	βουλ-, βουλη-	βουλήσομαι	ἐβουλήθην	βεβούλημαι
δεῖ (es preciso)	δε-, δεη-	δεήσει	ἐδέησε	δεδέηκε
δέομαι	δε-, δεη-	δεήσομαι	ἐδεήθην	δεδέημαι

(necesitar)				
ἐθέλω, θέλω (querer)	ἐθελ-, ἐθελη-	ἐθελήσω	ἠθέλησα	ἠθέληκα
ἔρομαι (interrogar)	ἐρ-, ἐρη-	ἐρήσομαι	ἠρόμην	
μάχομαι (combatir)	μαχ-, μαχε-	μαχοῦμαι	ἐμαχεσάμην	μεμάχουμαι
μέλει μοι (me interesa)	μελ-, μελη-	μελήσει	ἐμέλησε	μεμέληκε
μέλλω (estar a punto de)	μελλ-, μελλη-	μελλήσω	ἐμέλλησα	
ὄζω (dar olor)	ὄζ-, ὄζη-	ὄζήσω	ὠζησα	(ὄδωδα)
οἴομαι, οἶμαι (creer)	οἰ-, οἶη-	οἰήσομαι	ὠήθην	
οἶχομαι (partir)	οἶχ-, οἶχη-	οἶχήσομαι	ὠχόμην	
ὀφείλω (deber)	ὀφειλ-, ὀφειλη-	ὀφειλήσω	ὠφείλησα	ὠφείληκα

Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει ἐν τῷ μυγμῷ ἐν τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι

Los verbos con refuerzo en nasal en el tema de presente

Πόσα τινὰ γένη τῆς ἐνισχύσεως ἐν τῷ μυγμῷ ἐν τῷ τοῦ ἐνεστώτος θεματί ἐστιν;

¿Cuántos tipos de refuerzo en nasal en el tema de presente hay?

Πέντε.

Cinco.

Τίνα;

¿Cuáles?

α) ἐνίσχυσις ἐν -v-,

β) ἐνίσχυσις ἐν -ve-,

γ) ἐνίσχυσις ἐν -iv-,

δ) ἐνίσχυσις ἐν -av, καὶ

ε) ἐνίσχυσις ἐν -av σὺν ἐντιθέμενῳ μυγμῷ.

α) refuerzo en -v-,

β) refuerzo en -ve-,

γ) refuerzo en -iv-,

δ) refuerzo en -av, y

ε) refuerzo en -av con nasal insertada.

Δίδου τὰ τινὰ ῥήματα σὺν τῷ θέματι τοῦ ἐνεστώτος ἐνισχυομένου διὰ -v·

Da algunos verbos con tema de presente reforzado por -v:

ῥῆμα	θέματα	μέλλων	ἀόριστος	παρακείμενος
δάκνω (morder)	δακ-, δηκ-	δήξομαι	ἔδακον	δέδηγμαι (π.)
ἐλαύνω (empujar)	ἐλα(φ)-, ἐλα-	ἐλῶ	ἤλασα	ἐλήλακα
κάμνω (fatigarse)	καμ- κμη-	καμοῦμαι	ἔκαμον	κέκμηκα
τέμνω	τεμ-, τμη-	τεμῶ	ἔτεμον	τέτμηκα

(cortar)				
τίνω (expiar)	τι- (τει)-	τείσω	ἔτεισα	τέτεικα
φθάνω (anticiparse)	φθα-, φθη-	φθήσομαι	ἔφθην	ἔφθακα

Δίδου τὰ τινὰ ῥήματα σὺν τῷ θέματι τοῦ ἐνεστώτος ἐνισχυομένου διὰ -νε·

Da algunos verbos con tema de presente reforzado por -ve:

ῥῆμα	θέματα	μέλλον	ἀόριστος	παρακείμενος
ἀφικνέομαι (llegar)	ἰκ-	ἀφίξομαι	ἀφικόμην	ἀφῖγμαι
ὑπισχέομαι (prometer)	σχ-	ὑποσχίσομαι	ὑπεσχόμην	ὑπέσχημαι

Δίδου τὰ τινὰ ῥήματα σὺν τῷ θέματι τοῦ ἐνεστώτος ἐνισχυομένου διὰ -iv·

Da algunos verbos con tema de presente reforzado por -iv:

ῥῆμα	θέματα	μέλλον	ἀόριστος	παρακείμενος
βαίνω (<βανυω) (marchar) ὀ. π.	βα-, βη-	βήσομαι	1 ἔβησα 2 ἔβην, ἐβάθην	1 βέβηκα 2 βέβαα, βέβαμαι

Δίδου τὰ τινὰ ῥήματα σὺν τῷ θέματι τοῦ ἐνεστώτος ἐνισχυομένου διὰ -av·

Da algunos verbos con tema de presente reforzado por -av:

ρήμα	θέματα	μέλλον	άοριστος	παρακείμενος
αισθάνομαι (percibir)	αισθ-	αισθήσομαι	ήσθόμην	ήσθημαι
άμαρτάνω (fallar, pecar)	άμαρτ-	άμαρτήσομαι	ήμαρτον	ήμάρτηκα
άπεχθάνομαι (ser odioso)	άπ-εχθ-	άπεχθήσομαι	άπηχθόμην	άπήχθημαι
αύξάνω (acrecentar)	αύξ-	αύξήσω	ηύξησα	ηύξηκα
βλαστάνω (germinar)	βλαστ-	βλαστήσω	έβλαστον	βεβλάστηκα
δαρθάνω (dormirse)	δαρθ-	δαρθήσομαι	έδαρθον	δεδάρθηκα

Δίδου τὰ τινὰ ῥήματα σὺν τῷ θέματι τοῦ ἐνεστώτος ἐνισχυομένου διὰ -αν καὶ μυγμοῦ (ν, μ, γ) ·

Da algunos verbos con tema de presente reforzado por -an y nasal (ν, μ, γ):

ρήμα	θέματα	μέλλον	άοριστος	παρακείμενος
λαγχάνω (conseguir por suerte)	λαχ-, ληχ-	λήξομαι	έλαχον	εἴληχα
λαμβάνω (coger, tomar)	λαβ-, ληβ-	λήξομαι	έλαβος	εἴληφα
λανθάνω	λαθ-, ληθ-	λήσω	έλαθον	λέληθα

(estar oculto)				
μανθάνω (aprender)	μαθ-, μαθη-	μαθήσομαι	ἔμαθον	μεμάθηκα
πυνθάνομαι (informarse)	πυθ-, πευθ-	πεύσομαι	ἐπυθόμην	πέπυσμαι
τυγχάνω (obtener)	τυχ-, τευχ-	τεύξομαι	ἔτυχον	τετύχηκα

Ἑβδομον Μάθημα

Séptima Lección

Περὶ τῶν συμπληρωτικῶν λόγων σὺν ὅπως καὶ μή ἢ μή ου καὶ περὶ τῆς προλήψεως τοῦ ὑποκειμένου

Las oraciones completivas con ὅπως y μή ο μή ου y la prolepsis del sujeto

Περὶ τῶν συμπληρωτικῶν λόγων σὺν ὅπως

Las oraciones completivas con ὅπως

Τί ἐστὶν ὅπως;

¿Qué es ὅπως?

ὅπως σύνδεσμός ἐστίν.

ὅπως es una conjunción.

Πῶς ὅπως μεταγράφεται εἰς Ἴσπανήν;

¿Cómo se traduce ὅπως al español?

ὅπως μεταγράφεται εἰς Ἴσπανήν ὡς *que, para que, de modo que...*, οἷον·

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις.

ὅπως se traduce al español como: *que, para que, de modo que...*, por ejemplo:

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις

hazlo como quieras (II. 4.37).

Τινὰ ῥήματα χρῆται τῷ συνδέσμῳ ὅπως;

¿Cuáles verbos usan la conjunción ὅπως?

Τὰ ῥήματα σημαίνοντα *ἐπιμελέομαι, φυλάσσομαι, πονέω/ᾶ* ...

ἐπιμελητέον ὅπως τρέφονται οἱ ἵπποι

Los verbos que significan *procurar, tener cuidado, esforzarse* ...

Cuidaron de que los caballos se alimentaran (Jenófonte, X, El maestro de caballeriza).

Τὶς χρόνος ἔχει ἐν χρειᾷ εἶναι ἐν τοῖς συμπληρωτικοῖς λόγοις σὺν ὅπως;

¿Qué tiempo puede usarse en las oraciones completivas con ὅπως?

Ὁ μέλλον τοῦ ὀριτικῆς ἢ ἡ σκολιᾶ εὐτικῆ.

El futuro de indicativo o el optativo oblicuo.

Πῶς ἀντιλέγει ἐν τοῖς συμπληρωτικοῖς λόγοις σὺν ὅπως;

¿Cómo se niega en las oraciones completivas con ὅπως?

Διὰ μή, οἶον·

οἱ Περσικοὶ νόμοι ἐπιμέλονται ὅπως μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται (Jenofonte X, 1.2.3).

Mediante μή, por ejemplo:

οἱ Περσικοὶ νόμοι ἐπιμέλονται ὅπως μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται

Las leyes persas procuran que los ciudadanos no serán de tal clase (Jenofonte X, 1.2.3).

Περὶ τῶν συμπληρωτικῶν λόγων σὺν μή ἢ μή ου

Las oraciones completivas con μή ο μή ου

Τινὰ ῥήματα χρῆται μή ἢ μή ου;

¿Cuáles verbos usan μή ο μή ου?

Τὰ ῥήματα τοῦ φόβου, ὡς δείδω, φοβέω /-ῶ...

Los verbos de temor como temer, poner en fuga...

Τίς ἔγκλισις ἐν χρειᾷ ἐστίν;

¿Qué modo se usa?

Χρῆται τῇ ὑποτακτικῇ ἢ τῇ σκολιᾷ εὐτικῇ.

Se usa el subjuntivo o el optativo oblicuo.

Πῶς ἐν χρείᾳ εἰσὶ μή καὶ μή ου;

¿Cómo se usan μή y μή ου?

α) Εἰ οὐκ ἐθέλεται τὸ δειδόμενον, γράφεται μή πρὸ τοῦ ῥήματος, ὡς·

ὄν δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκη (Σόφοκλος, Φιλοκτετες).

β) Εἰ ἐθέλεται τὸ ἐναντίον τῷ δειδομένῳ, γράφεται μή οὐ πρὸ τοῦ ῥήματος, ὡς·

δέδιμεν μή οὐ βέβαιοι ἦτε (Τουκίδιδες, 3.57).

α) si no se quiere lo temido, se escribe μή delante del verbo, como:

temo que haya venido a matarme (Σόφοκλος, Φιλοκτετες).

β) si se quiere lo contrario a lo temido, se escribe μή οὐ delante del verbo, como:

temimos que no fuerais fieles (Τουκίδιδες, 3.57).

Τί ἐστὶν οὐ μή;

¿Qué es οὐ μή?

οὐ μή ἐστὶν ἔλλειψις τοῦ οὐ φοβητέον μή καὶ ἐμφατικὴ ἄρνησις, μεταγράφεται διὰ *seguramente no*, χρῆται τῷ ἀορίστῳ τῆς ὑποτακτικῆς ἢ τῷ μέλλοντι τῆς ὀριστικῆς.

οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλω (Εσκιλο, Los Siete contra Tebas).

οὐ μή es una elipsis de οὐ φοβητέον μή (no hay temor de que) y una negación enfática, se traduce por *seguramente no*, usa el aoristo de subjuntivo o el futuro de indicativo.

Seguramente no lo tomé con dolo (Εσκιλο, Los Siete contra Tebas).

Περὶ τῆς προλήψεως τοῦ ὑποκειμένου

La prolepsis del sujeto

Τί ἐστὶν ἡ πρόληψις τοῦ ὑποκειμένου;

¿Qué es la prolepsis del sujeto?

Ἡ πρόληψις τοῦ ὑποκειμένου ἐστὶ προφθασία αὐτοῦ.

La prolepsis del sujeto es su anticipación.

Ποῦ συμβαίνει ἡ πρόληψις τοῦ ὑποκειμένου;

¿Dónde ocurre la prolepsis del sujeto?

Ἡ πρόληψις τοῦ ὑποκειμένου ἔχει συμβαίνει ἐν τοῖς συμπληρωτικοῖς λόγοις.

La prolepsis del sujeto puede ocurrir en las oraciones completivas.

Πῶς συμβαίνει ἡ πρόληψις τοῦ ὑποκειμένου;

¿Cómo ocurre la prolepsis del sujeto?

Τὸ ὑποκείμενον τοῦ συμπληρωτικοῦ λόγου αἰρεῖται ὡς τὸ πλήρωμα τοῦ κεφαλαίου λόγου, οἷον·

Λέγω ὅτι σύ καλή ἐστιν.

Λέγω σὲ ὅτι καλή ἐστιν.

El sujeto de la oración completiva se toma como complemento de la oración principal, por ejemplo:

Digo que tú eres hermosa.

Digo que tú eres hermosa.

Ὅγδδον Μάθημα

Octava Lección

Περὶ τῶν συγκριτικῶν λόγων τῆς ὁμοιότητος

Las oraciones comparativas de semejanza

Τί συγκρίνομεν ἐν τοῖς συγκριτικοῖς λόγοις τῆς ὁμοιότητος;

¿Qué comparamos en las oraciones comparativas de semejanza?

Τὴν ὁμοιότητα τῶν δυοῖν πράξεων.

La semejanza de dos acciones.

Πῶς συγκρίνομεν τὴν τῶν πράξεων ὁμοιότητα;

¿Cómo comparamos la semejanza de las acciones?

Διὰ τῶν ἐπιρρημάτων καὶ τῶν ἐπιθέτων.

Mediante adverbios y adjetivos.

Τινὰ ἐπιρρήματα ἐν χρειᾷ ἐστίν;

¿Cuáles adverbios se usan?

Τὰ σύστοιχα ἐπιρρήματα

οὕτως... ὡς...

καὶ

οὕτως... ὥστερ...

Los adverbios correlativos

οὕτως... ὡς... (así... como...)

καὶ

οὕτως... ὥστερ... (así... como...).

Τινὰ ἐπίθετα ἐν χρειᾷ ἐστίν;

¿Cuáles adjetivos se usan?

Τὰ σύστοιχα ἐπίθετα

τοσοῦτον... ὅσον,
τοσοῦτω... ὅσῳ,
τοιοῦτος... οἷος... καὶ
τοσοῦτος... ὅσος...

Los adjetivos correlativos

τοσοῦτον... ὅσον (tan/tanto... como...),
τοσοῦτω... ὅσῳ (tan/tanto... como...),
τοιοῦτος... οἷος... (tal... cual...) y
τοσοῦτος... ὅσος... (tanto... cuanto...).

Ἴρα ἐστὶν ἕτερος τρόπος;

¿Acaso hay otra forma?

Ναί.

Σί.

Τίς;

¿Cuál?

Μετά ὁ αὐτός καὶ τὰ ἐπίθετα σημαίοντα ἴσον ἢ ὅμοιον.

Después de *ὁ αὐτός* y los adjetivos que significan *igual* o *semejante*.

Τί ἐν χρεία ἐστίν;

¿Qué se usa?

ὅσπερ, καὶ ἢ ὥσπερ.

ὄσπερ, καὶ ὁ ὥσπερ.

Πῶς μεταγράφονται ὅσπερ, καί καὶ ὥσπερ;
¿Cómo se traducen ὅσπερ, καί y ὥσπερ?

Διὰ *que*.

Mediante *que*.

Ἐνάτον Μάθημα

Novena Lección

Περὶ τῶν ἐπιφορικῶν λόγων

Las oraciones consecutivas

Τί τοῦ λόγου εἶδος ἐπιφορικὸς λόγος ἐστίν;

¿Qué tipo de oración es la oración consecutiva?

Ὁ ἐπιφορικὸς λόγος περιστατικὸς λόγος ἐστίν.

La oración consecutiva es una oración circunstancial.

Τί ἐπιφορικὸς λόγος ἐστίν;

¿Qué es una oración consecutiva?

Ἐπιφορικὸς λόγος ἐστίν λόγος κοινῶν τὸ ἀποβαῖνον τοῦ κεφαλαίου λόγου.

Una oración consecutiva es la oración que asocia la consecuencia de la oración principal.

Πῶς κοινοῦται τὸ ἀποβαῖνον τῷ κεφαλαίῳ λόγῳ;

¿Cómo se asocia la consecuencia a la oración principal?

Διὰ τῶν συνδέσμων

ὥστε καὶ

ὡς, οἷον·

Κύπρις... ἤθελ' ὥστε γίγνεσθαι τόδε

(Eurípides, Hipólito, 1327).

Mediante las conjunciones

ὥστε (de modo que..., que...) y

ὡς (de modo que..., que...),

por ejemplo:

De modo que la diosa de Chipre (Afrodita) quiso nacer aquí.

(Eurípides, Hipólito, 1327)

Ἄρα ἐστὶ προτεροῦν τοῖσδε συνδέσμοις;

¿Acaso hay un antecedente para estas conjunciones?

Ἐνίοτε οὕτω(ς), τοσοῦτος καὶ τοιοῦτος.

Algunas veces οὕτω(ς) (así, de tal manera), τοσοῦτος (tanto) y τοιοῦτος (tal).

Τίς ἐστὶ ῥηματικὴ ἔγκλισις τοῦ ἐπιφορικοῦ λόγου;

¿Cuál es el modo verbal de la oración consecutiva?

Ἡ ὀριστικὴ καὶ ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις.

El indicativo y el infinitivo.

Πότε χρῆται ἡ ὀριστικὴ;

¿Cuándo se usa el indicativo?

Χρῆται ἡ ὀριστικὴ ὅτε τὸ ἀποβαῖνον νομίζεται ὑπαρκτόν, οἷον·

Οὕτως εἰσὶ δυνατὸς ὥστε νικήσει.

Se usa el indicativo cuando la consecuencia se considera real, por ejemplo:

Es tan poderoso que triunfará.

Πῶς ἀντιλέγεται;

¿Cómo se niega?

Σὺν τῇ ὀριστικῇ διὰ *οὐ*.

Con indicativo, mediante *οὐ*.

Πότε χρῆται ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις;

¿Cuándo se usa el infinitivo?

Χρήται ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις ὅτε τὸ ἀποβαῖνον νομίζεται δυνατὸν, οἷον·

Τοσοῦτην ἔχει τυχὴν ὥστε νικήσειν.

Se usa el infinitivo cuando la consecuencia se considera posible, por ejemplo:

Tiene tanta suerte que triunfará.

Πῶς ἀντιλέγεται;

¿Cómo se niega?

Σὺν τῇ ἀπαρεμφάτῳ ἐγκλίσει διὰ μὴ.

Con infinitivo, mediante μὴ.

ἼΑρα ἄλλοι τρόποι εἴσιν ;

¿Acaso existen otras formas?

Ναί.

Σί.

Τίνες;

¿Cuáles?

α) Διὰ ἧ ὥστε προγεγόνουσα πρὸ ὁμοιωματικοῦ ἐν τῷ κεφαλαίῳ λόγῳ, οἷον·

Μικροτέρος ἐστὶν ἢ ὥστε αὐτὸ λαμβάνει.

Mediante ἢ ὥστε (demasiado... para) precedido de un comparativo en la oración principal, por ejemplo:

Eres demasiado pequeño para alcanzarlo.

β) Διὰ τῶν συστοίχων ἐπιθέτων ὅσος καὶ οἷος σὺν τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἐγκλίσει προγεγονούσων πρὸ τῶν ἐπιθέτων τοσοῦτος ἢ τοιοῦτος, οἷον·

Τοιοῦτος οἷος νικᾷν.

Mediante los adjetivos correlativos ὅσος y οἷος (bastante para..., capaz de..., apto para...) con infinitivo, precedidos por los adjetivos τοσοῦτος o τοιοῦτος, por ejemplo:

Capaz de triunfar.

γ) Διὰ τῶν ῥημάτων οἷός τέ εἰμι ἢ οἷόν τέ ἐστί σὺν τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἐγκλίσει, οἷον·

Οἷός τέ εἰμι ἑλληρικῶς ἀναγιγνώσκειν.

Mediante las locuciones οἷός τέ εἰμι (soy capaz de..., puedo...) o οἷόν τέ ἐστί (es posible...) con infinitivo, por ejemplo:

Puedo leer en griego.

Δέκατον Μάθημα

Décima Lección

Περὶ τῶν ἀποτελεστικῶν λόγων

Las oraciones finales

Τί τοῦ λόγου εἶδος ἀποτελεστικὸς λόγος ἐστίν;

¿Qué tipo de oración es la oración final?

Ὁ ἀποτελεστικὸς λόγος περιστατικὸς λόγος ἐστίν.

La oración final es una oración circunstancial.

Τί ἀποτελεστικὸς λόγος ἐστίν;

¿Qué es una oración final?

Ἀποτελεστικὸς λόγος ἐστὶ λόγος φραζῶν τὴν τελευτὴν ἢ τὴν διάνοιαν.

Una oración final es la oración que expresa el fin o la intención.

Πῶς φράζεται ἡ τελευτὴ ἢ ἡ διάνοια;

¿Cómo se expresa el fin o la intención?

Ἔστι πέντε τρόποι.

Existen cinco formas.

Τίνες;

¿Cuáles,

α) Διὰ ἀπαρεμφάτου καὶ ῥήματος σημαίνοντος διδόναι, παρέχειν, ἰέναι, ἐπιτρέπειν, αἰρεῖν, ἐκλέγειν, ὡς·

ἔεται πρεσβεύειν.

Mediante un infinitivo y un verbo que signifique dar, proporcionar, enviar, confiar, tomar, elegir... como:

Es enviado para negociar en la embajada.

β) Διὰ τοῦ καὶ ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως λόγου, ὡς·

ἀγόρευσα τοῦ ἐκκλησίαν μὴ καταγιγνώξαι φεύγοντα.

Mediante τοῦ y una oración de infinitivo, como:

Habló para que no condenaran al acusado.

Πῶς ἀντιλέγει;

¿Cómo se niega?

Ἀντιλέγει διὰ μή.

Se niega mediante μή.

γ) Διὰ τοῦ μέλλοντος μετοχῆς, ὡς·

ἐσθίει βιώσων.

Mediante un participio de futuro, como:

Come para vivir.

Καὶ σὺν ὡς·

ὡς παιδεύσων.

También con ὡς (con la intención de...):

Con la intención de instruirlo.

Πῶς ἀντιλέγει;

¿Cómo se niega?

Ἀντιλέγει διὰ μή.

Se niega mediante μή.

δ) Διὰ ἀναφορικοῦ τελευτοῦ λόγου, ὡς·

ἐξαγόρασα δούλους οἱ ἰδρύσουσιν οἰκίαν.

Mediante una oración final de relativo, como:

Compré unos esclavos para construir una casa (los cuales construirán una casa).

Πῶς ἀντιλέγει;

¿Cómo se niega?

Ἀντιλέγει διὰ μή.

Se niega mediante μή.

ε) Διὰ συνδέσμων ἵνα, ὅπως, ὅπως ἄν, ὡς καὶ ὑποτακτικὴ ἢ σκολιὰ εὐτική, ὡς·

θετεύω ἵνα τρέφῃς γένος.

Mediante las conjunciones ἵνα, ὅπως, ὅπως ἄν, ὡς (para...) y el subjuntivo u optativo oblicuo, como:

Trabajo para que mantengas a tu familia.

Πῶς ἀντιλέγει;

¿Cómo se niega?

Ἀντιλέγει διὰ μή.

Se niega mediante μή.

Ἐνδέκατον Μάθημα

Undécima Lección

Περὶ τῶν νεμόντων λόγων

Las oraciones concesivas

Τί τοῦ λόγου εἶδος νέμων λόγος ἐστίν;

¿Qué tipo de oración es la oración concesiva?

Ὁ νέμων λόγος τοῦ ὑποθετικοῦ τύπου περιστατικὸς λόγος ἐστίν.

La oración concesiva es una oración circunstancial de tipo condicional.

Τί τόδε σημαίνει;

¿Qué significa esto?

Σημαίνει ὅτι οἱ νέμοντες λόγοι σὺν *εἰ καί*, *καὶ εἰ*, *καὶ ἐὰν* (= *κἄν*) ὑπακούουσιν τοῖς τῶν ὑποθετικῶν λόγων νόμοις.

Significa que las oraciones concesivas con *εἰ καί*, *καὶ εἰ*, *καὶ ἐὰν* (= *κἄν*) (aunque...) obedecen las reglas de las oraciones condicionales.

Τί νέμων λόγος ἐστίν;

¿Qué es una oración concesiva?

Νέμων λόγος ἐστὶ λόγος εἰσάγων ἀντιλογίαν ἀλλὰ κατάφησι τὸν κεφαλαῖον λόγον.

Una oración concesiva es una oración que admite una objeción, pero afirma la oración principal.

Πόσοι τινές εἰσι τῶν νεμόντων λόγων τρόποι;

¿Cuántas formas de oraciones concesivas hay?

Ἔστι δύο τρόποι.

Existen dos formas.

Τίνες;

¿Cuáles?

α) Διὰ καίπερ καὶ μετοχῆς, ὡς:

καίπερ εὐδαιμονῶν, πάσχει.

Διὰ καίπερ (aunque...) y un participio, como:

Aunque es feliz, sufre.

Πῶς ἀντιλέγει;

¿Cómo se niega?

Ἀντιλέγει διὰ μή.

Se niega mediante μή.

β) Διὰ τῶν συνδέσμων εἰ καί, καὶ εἰ, καὶ ἐὰν (= κᾶν), ὡς:

εἰ καὶ ὕει, οὐ βρέχομαι.

Mediante las conjunciones εἰ καί, καὶ εἰ, καὶ ἐὰν (= κᾶν) (aunque), como:

Aunque llueve, no me mojo.

Πῶς ἀντιλέγει;

¿Cómo se niega?

Ἀντιλέγει διὰ μή ἢ οὐ.

Se niega mediante μή οὐ.

Ἐνδέκατον Μάθημα

Duodécima Lección

Περὶ τῶν ἀναφορικῶν λόγων

Las oraciones de relativo

Τί τοῦ λόγου εἶδος ἀναφορικὸς λόγος ἐστίν;

¿Qué tipo de oración es la oración de relativo?

Ὁ ἀναφορικὸς λόγος ἐστὶ περιστατικὸς λόγος.

La oración de relativo es una oración circunstancial.

Τί ἀναφορικὸς λόγος ἐστίν;

¿Qué es una oración de relativo?

Ἀναφορικὸς λόγος ἐστὶ λόγος πληρῶν ἢ διορίζων τὴν διάνοιαν προτέρας λέξεως.

Una oración de relativo es una oración que completa o especifica el sentido de una palabra antecedente.

Πόσοι τινὲς τρόποι εἰσὶ τῶν ἀναφορικῶν λόγων;

¿Cuántas formas de oraciones de relativo hay?

Ἔστι τρεῖς τρόποι.

Existen tres formas.

Τίνες;

¿Cuáles?

α) διορίζοντες,

β) περιστατικοί καί

γ) φράζοντες καθολικὸν ἔργον.

- α) especificativas,
- β) circunstanciales y
- γ) las que expresan un hecho general.

Τίς ἐστὶν ἡ ἔγκλισις τῶν διοριζόντων ἀναφορικῶν λόγων;
¿Cuál es el modo de las oraciones de relativo especificativas?

Ἡ ἔγκλισις τῶν διοριζόντων ἀναφορικῶν λόγων ἐστὶν ἡ τοῦ κεφαλαίου λόγου ἔγκλισις.
El modo de las oraciones de relativo especificativa es el modo de la oración principal.

Πῶς ἀντιλέγει ἐν τοῖς διορίζουσιν ἀναφορικοῖς λόγοις;
¿Cómo se niega en las oraciones de relativo especificativas?

Ἐν τοῖς διορίζουσιν ἀναφορικοῖς λόγοις ἀντιλέγει διὰ οὐ ἢ μή.
En las oraciones de relativo especificativas se niega mediante οὐ ο μή.

Δίδου τινὰς περιστατικοὺς ἀναφορικοὺς λόγους·
Da algunas oraciones de relativo circunstanciales:

- α) ἀποτελεστικοὺς ἀναφορικοὺς,
 - β) αἰτιατικοὺς ἀναφορικοὺς,
 - γ) ἐπιφορικοὺς ἀναφορικοὺς καὶ
 - δ) ὑποθετικοὺς ἀναφορικοὺς.
- α) las relativas finales,
 - β) las relativas causales,
 - γ) la relativas consecutivas y
 - δ) las relativas condicionales.

Περὶ τῶν ἀποτελεστικῶν ἀναφορικῶν λόγων

Las oraciones de relativo finales

Πῶς ὑδρίομεν τοὺς ἀποτελεστικοὺς ἀναφορικοὺς λόγους;

¿Cómo construimos las oraciones de relativo finales?

Διὰ τοῦ μέλλοντος τῆς ὀριστικῆς, ὡς:

ἐξαγόρασα δούλους οἱ ἰδρύσουσιν οἰκίαν.

Mediante futuro de indicativo, como:

Compré unos esclavos, para construir una casa.

Πῶς ἀντιλέγει ἐν τοῖς ἀποτελεστικοῖς ἀναφορικοῖς λόγοις;

¿Cómo se niega en las oraciones relativas finales?

Διὰ μὴ.

Mediante μὴ.

Περὶ τῶν αἰτιατικῶν ἀναφορικῶν λόγων

Las oraciones de relativo causales

Πῶς ὑδρίομεν τοὺς αἰτιατικοὺς ἀναφορικοὺς λόγους;

¿Cómo construimos las oraciones de relativo causales?

Διὰ τῆς ὀριστικῆς, ὡς:

ἀναγιγνώσκεις βιβλίον, ὃ καλόν ἐστιν.

Mediante el indicativo, como:

Lees un libro, pues (el cual) es hermoso.

Πῶς ἀντιλέγει ἐν τοῖς αἰτιατικοῖς ἀναφορικοῖς λόγοις;

¿Cómo se niega en las oraciones relativas causales?

Διὰ οὐ.

Mediante *οὐ*.

Περὶ τῶν ἐπιφορικῶν ἀναφορικῶν λόγων

Las oraciones de relativo consecutivas

Πῶς ὑδρίομεν τοὺς ἐπιφορικοὺς ἀναφορικοὺς λόγους;

¿Cómo construimos las oraciones de relativo consecutivas?

Διὰ τῆς ὀριστικῆς, ὡς:

τίς οὕτω μαίνεται ὅστις οὐ βούεται σοι φίλος εἶναι.

Mediante el indicativo, como:

¿Quién está tan loco que no quiere ser tu amigo?

Πῶς ἀντιλέγει ἐν τοῖς ἐπιφορικοῖς ἀναφορικοῖς λόγοις;

¿Cómo se niega en las oraciones relativas consecutivas?

Διὰ οὐ.

Mediante *οὐ*.

Περὶ τῶν ὑποθετικῶν ἀναφορικῶν λόγων

Las oraciones de relativo condicionales

Πῶς ὑδρίομεν τοὺς ὑποθετικοὺς ἀναφορικοὺς λόγους;

¿Cómo construimos las oraciones de relativo condicionales?

Διὰ τῶν τῶν ὑποθετικῶν λόγων ἐγλίσεων, ὡς:

ἂ μή ἐστιν, οὐκ ἐξαγοράζω.

Mediante los modos de las oraciones condicionales, como:

No compro lo que no está.

Δόκευε·

α) οὐσία > ἡ ὀριστική,

β) συντυχικόν > ἡ ὑποτακτική ἢ ἂν καὶ ἡ εὐτική τῆς ἀμβλύνσεως,

γ) οὐκ ὄν > ὁ παρατατικὸς ἢ ὁ ἀόριστος, καὶ

δ) καθολικόν > ἡ ὑποτακτική καὶ ἂν ἢ σκολιὰ εὐτική.

Observe:

α) realidad > el indicativo,

β) eventualidad > el subjuntivo o ἂν y el optativo de atenuación,

γ) irrealidad > el imperfecto o el aoristo, y

δ) universalidad > el subjuntivo y ἂν o el optativo oblicuo.

Πῶς ἀντιλέγει ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς ἀναφορικοῖς λόγοις;

¿Cómo se niega en las oraciones relativas condicionales?

Διὰ μὴ·

Mediante μὴ.

Περὶ τῶν ἀναφορικῶν λόγων φραζόντων καθολικὸν ἔργον

Las oraciones de relativo que expresan un hecho general

Τίς ἐστὶν ἡ ἔγκλισις τῶν ἀναφορικῶν λόγων φραζόντων καθολικὸν ἔργον;

¿Cuál es el modo de las oraciones de relativo que expresan un hecho general?

Ἡ ὑποτακτική, εἰ ὁ καφαλαῖος λόγος ἐστὶν ἐν τῷ ενεστώτι, ἀλλὰ ἡ εὐτική, εἰ ὁ καφαλαῖος λόγος ἐστὶν ἐν τοῖς παροισχυμένοις, ὡς·

Νέος ἀποθνήσκει ὄντιν' ἂν διλῆ θεός.

El subjuntivo, si la oración principal está en presente; pero el optativo, si la oración principal está en pasado, como:

Muere joven aquel a quien dios ama.

Κατάλογος

Índice

PRESENTACIÓN	3
Πρώτον Μάθημα	
Primera Lección	
Περὶ τῶν δευτέρων χρόνων	
Los tiempos segundos	4
Περὶ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου μέλλοντος	
El futuro segundo activo y medio	6
Περὶ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου ἀορίστου	
El aoristo segundo activo y medio	10
Περὶ τοῦ δευτέρων ἐνεργητικῶν παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείκου	
El perfecto y el pluscuamperfecto segundos activos	15
Περὶ τοῦ δευτέρων παθητικῶν μέλλοντος καὶ ἀορίστου	
El futuro y el aoristo segundos pasivos	21
Δεύτερον Μάθημα	
Segunda Lección	
Περὶ τῶν ἀθεμάτων ῥημάτων ἢ τῶν ῥημάτων εἰς -μι	
Los verbos atemáticos o verbos en -μι	27
Περὶ τῶν τοῦ πρώτου εἴδους ῥημάτων· τῶν ῥημάτων εἰς -μι σὺν διπλασιασμῷ	

Los verbos de la primera clase: verbos en -μι con reduplicación	29
Περὶ τῶν ῥημάτων τοῦ θέματος εἰς -ε (τίθημι) Los verbos de tema en -ε (τίθημι)	32
Περὶ τῶν ῥημάτων τοῦ θέματος εἰς -ε, ἴημι Los verbos de tema en -ε, ἴημι	45
Περὶ τῶν ῥημάτων τοῦ θέματος εἰς -α (ἴσθημι) Los verbos de tema en -α (ἴσθημι)	55
Περὶ τῶν ῥημάτων τοῦ θέματος εἰς -ο (δίδωμι) Los verbos de tema en -ο (δίδωμι)	67
Τρίτον Μάθημα Tercera Lección	
Περὶ τῶν τοῦ δευτέρου εἴδους ῥημάτων· τῶν ῥημάτων εἰς -νυμι Los verbos de la segunda clase: verbos en -νυμι	77
Τέταρτον Μάθημα Cuarta Lección	
Περὶ τῶν τοῦ τρίτου εἴδους ῥημάτων· ἄνευ διπλασιασμοῦ οὐδὲ προσθέτου Los verbos de la tercera clase: verbos sin reduplicación ni sufijo	101

Περὶ τοῦ ῥήματος εἰμί	
El verbo εἰμί (ser)	103
Περὶ τοῦ ῥήματος εἶμι	
El verbo εἶμι (ir)	106
Περὶ τοῦ ῥήματος φημί	
El verbo φημί (decir)	110
Περὶ τοῦ ῥήματος ἤμι	
El verbo ἤμι (decir)	114
Περὶ τοῦ ῥήματος κάθημαι	
El verbo κάθημαι (estar sentado)	115
Περὶ τοῦ ῥήματος κεῖσθαι	
El verbo κεῖσθαι (yacer)	117
Περὶ τοῦ ῥήματος οἶδα	
El verbo οἶδα (saber)	119
Περὶ τῶν τινῶν δευτέρων ἀορίστων ἄνευ τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος	
Algunos aoristos segundos sin vocal temática	121
Πέμπτον Μάθημα	
Quinta Lección	
Περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων	
Los verbos irregulares	124

Περὶ τῶν τῶν πολλῶν ῥιζῶν ῥημάτων	
Los verbos polirrizos	125
Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν τῶν ἑτεροίων ῥιζῶν θέμασι	
Los verbos con temas de distintas raíces	126
Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν θέμασι τῆς μιᾶς μόνης μεταβαλλομένης ῥίζας	
Los verbos con temas de una sola raíz modificada	127
Ἑκτον Μάθημα	
Sexta Lección	
Περὶ τῶν ἀρκτικῶν ῥημάτων καὶ τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει	
Los verbos incoativos y los verbos con refuerzo	129
Περὶ τῶν ἀρκτικῶν ῥημάτων	
Los verbos incoativos	129
Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει	
Los verbos con refuerzo	131
Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει ἐν -ε ἐν τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι	
Los verbos con refuerzo en -ε en el tema de presente	132
Περὶ τῶν ῥημάτων σὺν ἐνισχύσει ἐν τῷ μυγμῷ ἐν τῷ τοῦ ἐνεστώτος θέματι	
Los verbos con refuerzo en nasal en el tema de presente	134

Ἑβδομον Μάθημα

Séptima Lección

Περὶ τῶν συμπληρωτικῶν λόγων σὺν ὅπως καὶ μή ἢ μή ου καὶ περὶ τῆς προλήψεως τοῦ ὑποκειμένου

Las oraciones completivas con ὅπως y μή ο μή ου y la prolepsis del sujeto **139**

Περὶ τῶν συμπληρωτικῶν λόγων σὺν ὅπως

Las oraciones completivas con ὅπως **139**

Περὶ τῶν συμπληρωτικῶν λόγων σὺν μή ἢ μή ου

Las oraciones completivas con μή ο μή ου **140**

Περὶ τῆς προλήψεως τοῦ ὑποκειμένου

La prolepsis del sujeto **141**

Ὅγδοον Μάθημα

Octava Lección

Περὶ τῶν συγκριτικῶν λόγων τῆς ὁμοιότητος

Las oraciones comparativas de semejanza **143**

Ἐνατον Μάθημα

Novena Lección

Περὶ τῶν ἐπιφορικῶν λόγων

Las oraciones consecutivas **146**

Δέκατον Μάθημα

Décima Lección

Περὶ τῶν ἀποτελεστικῶν λόγων

Las oraciones finales **150**

Ἐνδέκατον Μάθημα

Undécima Lección

Περὶ τῶν νεμόντων λόγων	
Las oraciones concesivas	153
Ἐνδέκατον Μάθημα	
Duodécima Lección	
Περὶ τῶν ἀναφορικῶν λόγων	
Las oraciones de relativo	155
Περὶ τῶν ἀποτελεστικῶν ἀναφορικῶν λόγων	
Las oraciones de relativo finales	157
Περὶ τῶν αἰτιατικῶν ἀναφορικῶν λόγων	
Las oraciones de relativo causales	157
Περὶ τῶν ἐπιφορικῶν ἀναφορικῶν λόγων	
Las oraciones de relativo consecutivas	158
Περὶ τῶν ὑποθετικῶν ἀναφορικῶν λόγων	
Las oraciones de relativo condicionales	158
Περὶ τῶν ἀναφορικῶν λόγων φραζόντων καθολικὸν ἔργον	
Las oraciones de relativo que expresan un hecho general	159
Κατάλογος	
Índice	160